Haftalık Siyasi Gazete

Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm Yolunda

Gerçek

SAYI 154
14 OCAK 1980
PAZARTESİ
10 LİRA

Afganistan'da Emperyalizmin hesabı suya düştü

- CIA-Pekin işbirliği ile kotarılan ve Pakistan topraklarında mevzilenen karşı-devrimci saldırı Afganistan Demokratik Halk hükümetinin zamanında aldığı önlemler karşısında dumura uğradı.
- Meşru Afgan yönetimine karşı girişilen alçakça saldırılar ve koparılan yaygaralar, bütünüyle ABD'nin bölgedeki hesaplarını gizleme ve silahlanma hummasını ört-bas etme hedefine yönelmiştir.

Nisan 1978 Afgan Devrimi'nden bu yana emperyalizmin Ortadoğu'daki çıkarları bıçak sırtındadır. İran Devrimi ile bölgedeki durumu büsbütün kritik hale gelen ABD emperyalizmi, iki yıldan bu yana Afganistan'da bir karşı-devrimci komployu tezgahlamaya çalışıyor. Bu tezgah uzun süreden beri, Brezinski-CIA ikilisiyle Pekin yönetiminin oluşturduğu ittifak elinde ve Pakistan topraklarında işliyordu.

ABD Pekin ortak komplosunun somut göstergeleri, Pakistan topraklarında oluşturulmuş 12 ayrı eğitim kampı ve bu kamplarda sabotajcı olarak yetiştirilen 5 bini aşkın çete mensubu ile başladı. Bunlar en modern ABD ve Çin silahlarıyla donatılırken, Afganistan içlerine, gerici feodal aşiretlerin kışkırttığı unsurlara yardımcı ve yönlendirici olarak gönderiliyorlardı. Pakistan ordusu, ABD'li uzmanlar ve Mısır'lı eğiticiler bu kamplarda ortaklaşa görev aldılar.

Çin silahlı kuvvetler komutanı Çan Tinfa salt bu müdahale gücünün durumunu görüşmek için Pakistan'ı ziyarette bulunmuş ve niyetini resmen açıklamıştı. Çin'in gerici Afgan güçlerine bolca silah gönderebil-

Devamı s. 3 sü. 3'de

Sermaye AP-CHP koalisyonu isteğini bu kez sopa ile dayatıyor

Tekelci burjuvazi yeni bir 12 mart hükümeti peşinde

- Ecevit'in seçim yenilgisinin ardından AP ile işbirliği için yaktığı yeşil ışık koalisyon isteğine dönüştü.
- Tekelcilerin isteklerine rağmen AP, CHP ile koalisyona yanaşmıyor.
- CHP-AP Koalisyonu veya bugünkü parlamento içinden çıkacak bütün iktidar formülleri halkımızın üzerindeki baskıyı arttırmaya hizmet edecektir. Halkımızın eğilimlerini yansıtmayan parlamento yapısını yeniden belirlemek için erken genel seçime gidilmelidir.

Burjuvazinin üretmekte ve ülkeyi yönetmekte çektiği müzmin bunalım had safhaya vardı. Yakıtsızlıktan fabrikalar kapanıyor, işçiler sokağa atılıyor. IMF istekleri doğrultusunda yüzde 40 dolaylarında bir para değerini düşürme operasyonu her an bekleniyor. Tekelci parababalarının en kodamanlarından Vehbi Koç işçi ücretlerinin dondurulmasını istiyor. Burjuvazi kendi yarattığı bunalımdan çıkabilmek için kitlelerin sırtı lokmalarına el atmak istiyor. Bunun için de onların tepkilerini dile getirmelerini önceden engellemeye çalışıyor. Yani hürriyetlerini ellerinden daha da almak istiyor.

Terör bahane edilerek demokratik özgürlüklerin ortadan kaldırılmak istenmesi buradan kaynaklanıyor. Parababaları bu isi

Devamı s. 3 sü. 1'de

Niçin dört sayfa?

Gazetemiz GERÇEK bu hafta hiç yayınlanamama tehlikesi ile karşı karşıya kaldı. Sonunda zar zor bulabildiğimiz yetersiz kağıtla ancak dört sayfa çıkarabildik. Bilindiği gibi GERÇEK Gazetesinin hakkı olan kağıt tahsisi «ancak günlük gazetelerin ihtiyacını karşılıyabiliyoruz» gerekçesiyle kesilmişti. Bu yüzden gazetemiz aylardır «serbest piyasa»dan fabrika fiyatının iki katını ödeyerek kağıt bulabilektedir. Kağıt «buhranı»nın derinleşmesi bu «imkanı» elimizden aldı.

Üretemeyen, ürettiğini ise kitlelere yalan haberler, çarpık yorumlarla, eğlence reklamlarıyla, seks, müneccimlik, burç falı vb. gibi yayınlarla yoz bir dünya görüşü aşılamak için kullanan burjuvazi kağıt tevziinde nerelere öncelik vereceğini çok iyi bilmektedir.

GERÇEK bu hafta işte bu yüzden dört sayfa çıkmaktadır.

EN GENİŞ ANTİFAŞİST ÖRGÜTLENMENİN LOKOMOTİFİ

Antiemperyalist, Antifaşist Antişovenist, Antimonopolist Siyasi Birlik

Yazısı 2. sayfada

Vehbi Koç çareyi buldu:

«İşçiler daha da az yesinler»!

- İşçi ücretlerinin ve fiyatların dondurulmasını çare olarak gören Vehbi Koç'a karşılık, kapitalistliğini, karaborsacılığa ve stokçuluğa borçlu olan bazı patronların fiyatların dondurulmasına taraftar olmadıklarını açıkladılar. Maliye Bakanı Sezgin, Vehbi Koç'un görüşlerine can simidi gibi sarılıyor.

Ordu siyaseti, işadamları ekonomiyi «rayına oturtmak» için çaba gösteriyorlar! Bunun için cüretkâr önlemlerin alınması gerektiği noktasında herkes birleşiyor. Türkiye bu «darboğazdan» kurtulacak! İşadamlarımıza ve siyaset cambazlarına göre işçiler ve tüm emekçiler sayesinde kurtulacak!

Türkiye'nin gerçek anlamda kurtuluşu elbette işçi sınıfına, emekçi sınıflara, onların zaferine bağlıdır. Ama sermaye sahiplerinin, tekellerin kurtuluş umutlarını işçilere ve emekçilere bağlamalarının sebebi daha başka. Onlar kendi darboğazlarından kurtulmayı, emekçilerin sırtına yüklemek istiyorlar. İstiyorlardan çok, zaten varolan bu çarkın daha da hızlı ve düzenli işlemesi için çaba gösteriyorlar.

Hükümetin kasasını işverenlerin kasasından ayrı görmiyen Maliye Bakanı, Vehbi Koç'un tekliflerine dört elle sarıldı. Tamtakır bir kasadar olarak, ücretlerin dondurulması teklifine büyük ilgi gösterdi. Bu tutum hükümetin de tutumudur. Vehbi Koç, hükümetin isteklerine tercüman olmuştur.

Sermaye ücretlerin dondurulmasını istesin yeter. Emekçileri buna «razı etmek» siyasi partilere düşer. CHP-AP işbirliği, olmadı faşist bir yönetim!... Hükümet, işvermenlerin dertlerine çare bulacağım diye yırtınırken, en büyük yardımı onlardan görüyor. Yani çareyi yine işçiler bulacaktır.

Devamı s. 3 sü. 2'de

KOÇ'UN DEMECİYLE İLGİLİ YORUMUMUZ ARKA SAYFADA.

TSİP: «Batılı haber tekelleri Afganistan hakkında gerçek dışı iddialar yayıyor»

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Eğitim ve Propaganda Sekreteri Çağatay Anadol, Afganistandaki son gelişmeler nedeniyle, emperyalizmin tüm dünyada yoğun bir gericilik propagandasını örgütleyip körüklediğini, Türkiye'de bu gayretlerin başını Amerikan işbirlikçilerinin, faşistlerin ve maocuların çektiğini söylemiştir.

TSİP sözcüsü bu arada TRT'nin de konuyla ilgili bültenlerinin gerçek dışı iddialarla donatıldığını, bu sözde haberlerin batılı ve taraflı ajansları kaynak edindiğini söyleyerek TRT'nin tutumunu eleştirmiştir. Çağatay Anadol, batılı devletlerin sözcülerinin «İran ve Afganistan olaylarından sonra Türkiye'yi bırakmayacağız» dediklerini hatırlatarak, emperyalizmin Türkiye üzerindeki yeni planlarına dikkati çekmiştir.

Çağatay Anadol'un 11 Aralık tarihli yazılı basın açıklaması özetle şöyledir:

«Afganistan olayları nedeniyle dünya çapında gerici bir kampanya sürdürülmektedir. Bu kampanyanın başını ABD yönetiminin çektiği herkesçe bilinmektedir. Bu nedenle, olayların kasıtlı olarak çarpıtılan ya da gizlenen gerçek niteliğini kamuoyuna açıklamayı barış sever bir ödev sayıyorum.

Beyaz Saray yönetimi ve Patagon militarizmi, Afganistan'da 1978 Nisanında gerçekleştirilen devrimci atılımı hazmedemeyip, Afganistan'ın meşru yönetimine karşı CIA güdümünde bir karşı devrim hareketini örgütlemiş, bu konuda Maocu Pekin yönetimiyle ve Pa-

Devamı s. 3 sü. 4'de

Gerçek Durum

Türkiye'ye Dönük Hesaplar

Dünya barışı ABD emperyalizminin soluğunu ensesinde duyuyor. Batı Avrupa'ya yeni ABD füzelerinin yerleştirilmesi kararı alınıp NATO'nun tohkim edilmesinden sonra hesaplar Ortadoğu'ya yoğunlaştırıldı. İran'a karşı güdülen tehditkar ABD tutumu, genel bir soğuk savaş tırmanışının kapsamı içinde düşünüldüğü zaman daha net anlaşılıyor. Petrol sorunu etrafında kopan veya «kopartılan» fırtına, Ortadoğu'da siyasal havanın gerginleştirilmesini gerekli kılıyor. Bu ABD emperyalizminin çıkarlarına ve hesaplarına uygun düşüyor.

Afganistan'da emperyalist komplonun boşa çıkarılması, bölgedeki güçler ilişkisini daha da hassaslaştırdı. Çünkü, son iki yılın gelişmeleri, ABD emperyalizminin çıkarları hesabına ayakta duran ittifakları Ortadoğu'da ve Asya'da yapay hale getirdi. Bunlardan bazıları işlemez hale gelirken (ASEAN gibi) bazıları da CENTO gibi çöktü. Ekonomik ilişkiler kisvesi altında, askeri güçlerin ve üslerin birleştirilmesi olan bu ittifaklerin çökmesi NATO'nun etki alanlarının daralmasına ve gelecegin karanlaşmasına yolaçıyordu.

Günümüzde emperyalizmin stratejik hesaplarının basit bir mantığı vardır. Düşen «domino taşlarının» yerine yenilerini koymak, emperyalist sistemin aldığı yaraları eldeki mevzileri tahkim ederek telafi etmek. Afganistan ve İran'da suya düşen hesaplar, Mısır, Türkiye ve Pakistan aracılığıyla yeniden işler hale getirilebilir. Bu nedenle, Mısır ve Pakistan'da alınan mesafenin Türkiye'de de alınması, böylece zedelenen emperyalist çıkarların savunuculuğunu yapacak yeni bir kuşağın oluşturulması gerekli olmuştur. Türkiye'ye dönük hesapların temelinde yatan stratejik hedef budur.

Bu hesabın tutması için Türkiye'de **yeni düzenlemelerin** yapılmasına ihtiyaç hasıl olmuştur. Bu amaçla atılması gereken adımlardan birincisi, Türkiye'deki ABD üslerinin kalıcı ve daha elverişli bir statüye kavuşturulması, ikincisi de, Türkiye'yi daha güvenilir bir «müttefik» haline getirecek siyasal dönüşümlerin veya düzenlemelerin gerçekleştirilmesi olmalıdır. Türkiye'ye dönük olarak, ABD'nin kurduğu ve işbirlikçilerinin ülke içinde geliştirdiği hesaplar, içinde yaşadığımız günlerde, Ankara'da kesişmektedir. Gelişmelerin merkezinde bundan böyle hep bu sıcak nokta olacaktır ve halkımızın kaderi, bu hesapların vereceği sonuçlara yakından bağlıdır.

Türkiye'yi emperyalizm açısından «güvenilir» hale getirmenin keşfedilmiş bir tek yolu vardır: «Güvensizlik» kaynağının kurutulması, yani emekçi sınıf hareketinin baskı altına alınıp susturulması.

ABD'nin ve işbirlikçisi sınıfların bu hedefe varabilmesi için güç toplamaya ihtiyaçları vardır. Bu nedenle, burjuvazinin bütün siyasal nüanslarının, hatta küçük burjuva kararsızlığının mümkün olan en geniş kesimlerinin, bu hesaba hizmet eder hale getirilmesi gereklidir. İlk akla gelen çözüm şekli,

Devamı s. 3 sü. 7'de

İşçi ve memurların milli gelirden aldıkları pay düşüyor

- Gerçek ücretler bir yılda yüzde 11,2 düştü.

DPT tarafından hazırlanan «1980 yılı programında» yer alan bilgilere göre, 1977 yılında işçilerin milli gelirden aldıkları yüzde 20.8 oranındaki pay, 1979 yılında yüzde 16.8'e düşmüştür. Memurların aldıkları pay ise yüzde 13.2'den yüzde 10'a inmiştir. Enflasyon hızının giderek artması ve had safhaya ulaşması emeğiyle geçinenleri etkilemiştir. Yani, emekçilerin yarattığı ulusal değerin çok büyük bir bölümü sermayenin cebine girerken, emekçiler giderek daha da yoksullaşmışlardır.

Devamı s. 3 sü. 3'de

Çok sayıda işyerinde üretim durdu

- Yakıt ve hammadde darlığından üretim durken toplu işçi çıkartmalar yoğunlaştı.

Yakıt darlığı ve hammadde dışalımındaki tıkanıklardan dolayı bir çok fabrikada üretim durmuş ve toplu işçi çıkartmalar yoğunlaşmıştır.

İstanbul'da Ferro Çelik fabrikasında üretim durmuş ve 64 işçinin işine son verilmiş-

Devamı s. 3 sü. 1'de

Barolar Birliği Kongresi yapıldı

- Kongrenin birinci günü bir konuşma yapan Orhan Apaydın, DGM'lerin hukuk düzeninde yeri olmadığını söyledi ve demokratik hak ve özgürlüklerin kısılması girişimlerine karşı çıkılması gerektiğini vurguladı.

Türkiye Barolar Birliği'nin 13. Genel Kurulu geçtiğimiz Perşembe günü Ankara'da toplandı. Üç gün süreceği bildirilen Kongre, gazetemiz baskıya girerken henüz sonuçlanmamıştı.

Genel Kurul'a bir mesaj gönderen Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz, Genel Kurul'a başarılar dilemiştir. Kaçmaz'ın mesajı şöyledir:

«Ülkemizde demokratik hak ve özgürlükler ciddi tehditler altındadır. İnsan hakları açıktan çiğnenmektedir.

Devamı s. 3 sü. 2'de

Savunma İşbirliği Anlaşması adı altında

ABD'nin hizmetine yeni topraklar verildi

İşte ABD'nin Türkiye'deki saldırı üsleri

Amerikan Lojistik Grubu — Amerikan Askeri Misyonu — Amerikan Dinleme İstasyonları — 1 NATO Güneydoğu Karargahı — NATO'nun Askeri Tesisleri — 2 NATO Kuzeydoğu Karargahı — NATO Erken Uyarı İstasyonları NADGE — Amerikan Hava Kuvvetleri için atom deposu — Amerikan Kara Kuvvetleri için atom deposu — NATO'nun atom deposu — 3 NATO'nun ATAF Güneydoğu Hava Kuvvetleri Komutanlığı — NATO Röle İstasyonları

- Hükümet anlaşmayı bir oldu-bittiye getirip imzaladı. Savunma İşbirliği Anlaşmasının hangi hükümleri kapsadığı gizli tutuluyor. Anlaşmada Türkiye'ye yapılacağı söylenen yardımların tamamının askeri nitelikte olması ve bu yardımların NATO çerçevesinde bir modernizasyon düzeyini aşmaması öngörülüyor.

Ecevit hükümeti zamanında, «askeri ambargonun» kaldırılması sorunu ile pazarlık masasına gelen ABD üsleri sorunu, nihayet «çözüme» kavuşturuldu. Geçici uzatmalarla bugüne kadar üsler'in statüsü, 5 Ocak 1980 günü imzalanan Savunma İşbirliği Anlaşması ile, 5 yıllık kalıcı bir statüye kavuşmuş oldu. Böylece ABD, sadece vaadlerle ve iktidardaki gericiliğin eğilimlerini çok iyi kullanarak önemli ödünler koparmayı başardı.

Amerikan yönetimi, özellikle Afganistan ve İran'dan umudunu kesmek zorunda kaldığından beri Türkiye'ye özel önem verir oldu. Türkiye hükümetleri ise, dolara —dövize— muhtaçlıkları hayati önem kazandığı günden beri de, bu ödünleri vermeyi göze alır oldular. Afganistan'da emperyalist komplonun boşa çıkarılması ve gericiliğin ağır bir darbe yemesinden sonra Demirel hükümeti, Savunma İşbirliği Anlaşmasının tez elden imzalanması için her şeye razı oldu.

Bugün-yarın derken, imzalanan bu anlaşma Türkiye'yi NATO içinde yeniden onarıyor, bundan da önemlisi, ABD-Türkiye ilişkilerini tehlikeli bir uyduluk noktasına sürüklüyor. Demirel iktidarının, Türkiye'deki ABD üslerini çoğaltan silah yığınlarını büyüten ve Türkiye'yi yeni askeri sorumluluklar altına sokan bu anlaşmayı imzalayabilmesi, Türkiye'nin ulusal çıkarlarına ve bölge barışına karşı girişilmiş sorumsuz bir saldırı niteliğindedir. Gerçekten de burjuvazi, «sorumsuz» davranacak kadar «çulsuz» hale gelmiştir ve bundan da ileri ödünler vermeye hazırdır.

Devamı s. 3 sü. 2'de

Kaçmaz: «ABD'yle yapılan anlaşma halka açıklansın»

TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz, «ABD'yle Savunma İşbirliği Anlaşması»nın parafe edilmesi üzerine yaptığı açıklamada, «Anlaşma»nın halktan gizli geçirilmesini, hatta Parlamentoya dahi getirilmemesini kınamış, bu anlaşmayla soğuk savaşı yeniden hortlatmak isteyen ABD emperyalizminin Türkiye'yi kendi karanlık emellerine alet etmek istediğini belirterek, yurdunu ve halkını seven herkesi bu anlaşmanın halka açıklanası ve iptal edilmesi için göreve çağırmıştır.

Kaçmaz'ın açıklaması şöyledir:

«Türk-ABD Savunma İşbirliği Anlaşması», kapalı kapılar ardında oldu bittiye getirilmiş ve ta-

Devamı s. 3 sü. 7'de

Hindistan'da genel seçimler yapıldı

Hindistan'da yapılan genel seçimlerde İndira Gandhi'nin başkanı bulunduğu Hindistan Ulusal Konseyi (I) üçte iki çoğunluğu sağlayacak büyük bir oy alırken, Hindistan Komünist Partisi ve Hindistan Komünist Partisi (M)'in oluşturduğu seçim işbirliği seçimlerden başarıyla çıktı.

Hindistan genel seçimlerinde seçimlerin ertelendiği Assam bölgesi dışında kalan Parlamento'nun 532 üyesini seçmek üzere, 362 milyon seçmen 3-6 Ocak tarihleri arasında üç gün süreyle oy kullandı. İlk belirlemelere göre sonuç alınan 525 sandalyeden 351'ini Gandhi'nin Kongre Partisi alırken, Başbakan Singh'in başkanı olduğu Lok Dal 41, eski Parlamento'da 203 üyesi bulunan Janata

Devamı s. 3 sü. 5'de

iğdik

HANGİ YÜZLE!?

Turizm Bakanı Barlas Küntay TRT'den şikayetçi. «Benim fotoğrafı TV'de göstermeyin» diye haber gönderdi.

Ve ekledi: «Benim haberimi de yayınlamayın.» Yeter ki, halk yüzünü görmesin diye, haber konusu olmak istemiyen bir hükümet üyesi!

Ama ne yapsın.

Utandığı yüzünden başka yüzü yok ki! Ama yine de Demirel'den akıllı!...

tasi

En geniş antifaşist örgütlenmenin lokomotifi

Antifaşist, Antiemperyalist, Antişovenist, Antimonopolist Siyasi Birlik

Kerim YIRCA

Geçen hafta yayınlanan üç siyasi çizginin ortak çağrısının yankıları devam ederken, çağrıyla amaçlanan demokratik güçbirliği konusunda da olumlu gelişmeler kaydedilmiştir. Artık faşizm tehlikesinin büyüklüğünü kavrayan ve otoriter bir rejim tezgahlamak için kolları sıvayanların daha da cüret ve gayretle işe koyulduklarını gören herkes, demokrasi güçlerinin an yitirmeksizin biraraya gelmelerini yürekten dilemekte, birlikçi girişimlere destek olmakta, omuz vermekte ve onları teşvik etmektedirler. Bu durum, geniş bir anti-faşist işbirliğinin oluşturulması konusunda elverişli şartlar yaratmaktadır.

Bugün herkes takdir etmektedir ki, faşizme geçit verilmeyecekse, demokratik hak ve özgürlükler emperyalizmin işbirlikçisi tekelcilerin, onların her türden gerici ortak ve temsilcilerinin tasallutundan kurtarılacaksa, bu ancak çıkarı faşizmden yana olmayan on milyonlarca yurttaşın en geniş örgütlü beraberlik ve dayanışma içinde mücadeleye seferber edilmeleriyle mümkün olabilecektir. Ancak hem ülkemizdeki işbirliği, cephe vb. konusundaki deneysizlikler gözönüne alındığında, hem de ideolojik-politik farklılıkların geçmişte yol açtığı ilişki tahribatları hesaba katıldığında İsrafil'in sûr'unu çalması misali demokrasi güçlerini bir cepheye toplaanın mümkün olmayacağı bir gerçektir. O halde bir süreç boyunca gerçekleşecek anti-faşist geniş cephe için —ancak bu süreç olayların ardından değil, önünden yürümek zorundadır, aksi halde iş işten geçmiş olabilir— şimdiden yakalanması gereken çözüm getirici halkayı bulmak ve oradan başlamak gerekecektir.

İşte üç siyasi çizginin yapmış olduğu ortak çağrının önemi bu noktada düğümlenmektedir. Bu üç siyasi çizgi faşizme karşı mücadelede demokrasi güçlerinin işbirliği için ortak bir çağrıda bulunmuşlardır. Bugün bu çağrının altına imza atacak pek çok siyasi çizginin, sendikanın meslek örgütünün bulunduğu bir gerçektir. Nitekim çağrının yankıları bunu kanıtlamaktadır. Ne yazık ki çağrıyı hazırlamak için bu örgütlerin tümü bir araya gelmemiş, gelememiş, çağrı söz konusu örgütlerin ortak çalışması sonucunda hazırlanmış ve duyurulmuştur. Bu olgu çözüm getirici halkaya ışık tutmaktadır.

Birincisi, sözkonusu siyasi örgütlenmeler en geniş anti-faşist safları içinde yer alan siyasi çizgiler arasında en kolay biraraya gelebilecek nitelikte olanlardır. Çünkü onların hepsi faşizme karşı oldukları gibi anti-emperyalist, anti-monopolist ve anti-şovenist niteliktedirler. Dahası bu çizgilerin ideolojik açıdan birbirlerine diğerlerine kıyasla yakın oldukları bilinen bir gerçektir. Sözgelimi onların hepsi anti-sovyetizmin ve Maoculuğun her türüne karşıdırlar, proletarya enternasyonalizmine bağlıdırlar, dünya devrimci sürecinin üçlü bütünlüğünü gözetirler ve barışın dünyadaki devrimci mücadele içindeki büyük önemini kavramışlardır.

İkincisi ortak çağrıda bulunan siyasi çizgiler, anti-faşist mücadelenin bilimsel sosyalizmden kaynaklanan evrensel kurallarını benimseyen, bu mücadelede en geniş cephenin oluşturulması için toplumda fiilen öncülük yapan hareketlerdir. Bir diğer deyişle, en geniş anti-faşist örgütlenmenin ilk adımlarını atmak, ancak bunu yapabilecek, bu örgütlenmenin ilkelerini ve kurallarını özümsemiş siyasi çizgiler tarafından gerçekleştirilebilir de. Nitekim de olan budur.

O halde bu durumda anti-faşist örgütlenmeyi geliştirmek için neler yapılmalıdır?

Ortak çağrıyı yapanlar bu özgüllüklerden hareketle ortak nitelikleri çerçevesinde siyasi bir işbirliği örgütlenmesi oluşturabilirler ve oluşturmalıdırlar da. Böylesi bir siyasi birlik görüleceği gibi anti-faşist, anti-emperyalist, anti-monopolist ve anti-şovenist nitelikte olacaktır. Bu örgütlenme, en geniş anti-faşist örgütlenmenin kendisi olmadığı gibi, onun bir prototipi, küçük boyutlu bir örneği de değildir. Çünkü bugün en acil beraberlik faşizm tehlikesine karşı sağlanmak zorundadır ve bu beraberlik sadece ve sadece anti-faşist nitelikli olmak zorundadır. Çünkü bu birlik faşizme karşı olan kim varsa hepsini kucaklamakla, demokrasi mücadelesine seferber etmekle yükümlüdür.

Sözünü ettiğimiz ve çekici halka niteliğindeki siyasi işbirliği ise hem hedefler, hem de kapsam bakımından daha dar niteliklidir. Bir başka deyişle bu birlik halk devrimini gerçekleştirecek olan cephenin çekirdeğini oluşturacaktır. Ne ki, bugün için bu birliğin en acil görevi —emekçi halkı devrime götürme hedefini biran bile gözardı etmeksizin ve tüm çalışmalarını bu hedefe bağımlı olarak düzenler ve yürütürken— en geniş anti-faşist örgütlenmeyi gerçekleştirmektir, bu doğrultuda vargücünü seferber etmektir. Böylesi en geniş anti-faşist cephenin örgütlenmesinde ülkemiz şartlarında anti-faşist, anti-emperyalist, anti-şoven ve anti-monopolist nitelikteki siyasi çizgilerden oluşan bir siyasi birliğin önderlik ve oluşturuculuk yapmasından başka çözüm yolu yoktur.

Açıktır ki, ülkemizde bu öncü birliğin kapsamına giren, aynı nitelikte başka siyasi çizgiler de vardır. O halde başlatılan üçlü birliğin ülkemizdeki tüm anti-faşist, anti-emperyalist, anti-şovenist ve anti-monopolist siyasi çizgileri kapsayacak bir seviyeye getirilmesi ilk hedef olmalıdır. Çünkü ancak bu sayede en geniş demokrasi güçlerinin etrafında çevreleneceği bir örgütlenme yaratılabilir.

Bu noktada TİP ve Özgürlük Yolu başta olmak üzere faşizme, emperyalizme, tekellere ve şovenizme karşı olan tüm siyasi çizgilere büyük sorumluluk düştüğü açıktır. Onlar da antifaşist cephenin örgütlenmesinin önemini vakit yitirmeksizin kavramalı, bu meseleyi çözüme ulaştıracak siyasi birlik örgütlenmesinde yerlerini almak için davranmalıdırlar.

BU HAİN SESİ TANIRSINIZ

A. Hamdi KARSU

Türkiye'de emperyalizm işbirlikçiliğinin teorik kılıfı anti-sovyetizmdir. ABD işbirlikçisi olan bütün yurt hainleri bu teorik kılıfı kullanırlar. Amerikancılık anti-sovyetçiliği karakterize eden temel özelliklerden bir diğeridir.

Türkiye'de Amerikancı hainlere bir kaç kez şamar indirilmiştir. Bu şamarların öldürücü olmasalar bile, oldukça etkili oldukları söylenebilir. Ama Türkiye, NATO iç'nde ve emperyalist kampa bağımlı kaldığı sürece, bu türden yurt hainleri üremeye, zaman zaman da azıtıp öne çıkmaya devam etmişlerdir. Afganistan'da toprak ABD emperyalizminin ayağının altından kaymasından sonra bu amerikancı yurt hainlerinde yeni bir canlanma görülmüştür!

Yurt haini oldukları hukuken tescil edilmiş olan eski cumhurbaşkanlarından Celal Bayar ve Menderes hükümetinin bakanlarından Sebati Ataman, Afganistan olayları üzerine birer «görüş» belirttiler.

Her kar yağdığında bir «komünizm geliyor» hummasına tutulup korkudan tiril tiril titreyen Celal Bayar, Afganistan «olayı» üzerine yeniden titremeye başladı ve şöyle konuştu: «Ruslar çok önceleri harekata bizden başladılar. Fakat Türkiye'nin bünyesi mukavimdir. Başaramadılar... Şimdi Ruslar için Afganistan'ın işi bitmiştir. Komünist emperyalizm'in hedefi sıcak denizler ve Ortadoğu petrolleridir.»

Öteki Amerikancı Sebati Ataman ise şöyle buyuruyor: «Solcu teröristler arasında belki aldatılmışlar vardır, başlarında onları sevkedenler düpedüz Rus ajanıdır. Faşizm konusuna gelince, eğer sizler komünist olmayan, komünizmle mücadele eden herkese faşist damgasını vuruyorsanız o zaman ben bir faşistim...»

Afganistan'daki gelişmeler üzerine korkuya kapılanların kimler olduğunu anlayabilmek için, bu iki ismi akılda tutmak ve simgeleştirmek yeterlidir. Bu iki adam, Türkiye'nin «küçük Amerika» olması için geceli gündüzlü çalışan bir kadronun liderleri arasında yer almış, yaptıklarının hesabını veremedikleri için hüküm giymiş ve sonra da, her nasılsa «affedilmiş» iki yurt hainidir.

Şimdi bu hainler, hallerine bakmaksızın, altında ezildikleri suçlarını görmeksizin, sosyalistleri suçlama, sosyalizmi karalama yarışına girmiş bulunuyorlar. Sosyalistleri, sermaye düzenine karşı, ABD emperyalizmine karşı, eşitlik ve bağımsızlık için savaşanları «Rus ajanı» olmakla suçluyorlar.

Halbuki, sıradan bir gözlem bile, ABD emperyalizminin bu mutemetlerini yalanlamaya yetiyor. Kimlerin yurtsever ve kimlerin yurt haini ajanlar olduğunu ayırdedebilmek için küçük bir sınıflandırma kafi gelir:

Bütün Amerikancılar yurt hainidir. Somoza, Güney Vietnam kasaplarından Kao Fi, Enver Sedat, birer haindirler. Ayrıca bunlar kendi ülkelerini Amerika yapmaya çalışırlar, başaramayınca da, esas yurt belledikleri Amerika'ya, yani emperyalizmin koltuğuna sığınırlar. Kendi ülkelerini pazar, paralarını transfer ettikleri ve depoladıkları ülkeleri yurt sayarlar. Bunların hepsi de kusursuz birer Amerikan —ajanı değil— dostudurlar. Ülkelerinde emekçi halk iktidara geldiği zaman Amerika'ya kaçarlar. Orada barmenlik, garsonluk, ahçılık gibi meslekleri öğrenirler ve bir zamanlar işbirlikçi olarak hizmet ettikleri efendilerine bu kez uşak olarak hizmete devam ederler.

Bir de sosyalistlere bakalım. İşgalci güçlere karşı sonuna kadar savaşanlar her zaman onlar olmuştur. ABD işgaline karşı Vietnam'da, faşist mücadeleye karşı İspanya'ya savaşında, Hitler ordularına karşı Fransız Mukavemet Hareketi saflarında ve herkes bilir ki, faşizme karşı Sovyet Cephesinde hep sosyalistler en ön saflarda savaştılar. Dünyanın en kararlı yurtseverlerinin sosyalistler olduğu, binlerce kez kanıtlandı.

Esasen yurt hainlerinin sosyalistlere saldırmalarının sebebi de bu gerçekte aranmalıdır. Örneğin Türkiye'de yurtseverlik demek, Amerikancılığın çıkarına çomak sokmak demektir. Emperyalist müdahaleler hazırlamakla meşhur ABD tekeli ITT'nin iç çamaşırlarını

Devamı s. 3 sütun 2'de

Çağatay Anadol — Bakış

Muhtıra ve Çağrı

1980'in ilk günleri önemli gelişmelere sahne oldu. Burjuvazi, 12 Martvâri bir muhtırayı emekçi halkımıza yeni yıl hediyesi olarak armağan etti. Moda deyimiyle bir paket halinde sunulan bu armağanın içinden ezeli halk düşmanı Adalet Partisi ile burjuva düzenini reformlarla sürdürme iddiasıyla ortaya çıkan ama buna bile niyeti olmadığını belli eden Cumhuriyet Halk Partisinin baş göz edilmesi talebi çıktı. Paketle böyle bir izdivacın düğün marşı olarak da baskı yasalarının öncelik ve ivedilikle çıkartılması istemi yer alıyordu.

Şimdi bu trafiktir gidiyor. «Vatan kurtarma» konusunda köklü bir geleneğe sahip olan CHP hemen damatlıklarını giyindi. Demirel ise henüz naz ediyor. Ama öyle görünüyor ki, gelinin eş seçmede karar hakkı pek yok. Çünkü baba bir kere «verdim gitti» demiş ve kapıları çatmış.

Olası nikâhı kıymak için «partilerüstü» dönemlerin ezeli heveslilerinden kontenjan senatörleri kolları sıvamış durumdalar.

Tüm bu çabaların amacını Gerçek gazetesi geçen hafta veciz bir şekilde ortaya koydu! İşinden ve ekmeğinden daha büyük boyutlarda edilecek olan kitlelerin önce hürriyetlerinden edilmesi.

1980'in ilk günleri yalnız burjuvazinin emekçi halka yeni yıl hediyesine şahit olmadı.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, Birlik Dayanışma ve Devrimci Demokratlar gelişen gericilik ve faşizm tehlikesine karşı tüm antifaşist güçlere bir araya gelme çağrısında bulundular. Bu, gerçekten de tekelci burjuvazinin gittikçe pervasızlaşan azgınlığına karşı sınıf güçlerimizin ilk birlikte cevabını teşkil ediyordu. Bu cevabın önemini arttıran niteliği ise **merkezi** ve **kalıcı** bir beraberlikten kaynaklanıyor olmasıydı.

Defalarca vurguladığımız gibi en geniş antifaşist safların biraraya getirme görevinin yerine getirilememesinin temel nedeni, bu beraberliğe öncülük edecek işçi sınıfı siyasi hareketinin bölünmüşlüğü olgusuydu. Biz bugün halkımızı tehdit eden en ciddi olgu olarak faşizmi tesbit ediyorduk. Bu yüzden de önce siyasal birlik **şarttır** demiyorduk. Acil anti-faşist saflaşmaya bilimsel sosyalist platformda yer alanların kollektif önderliğini öneriyorduk.

Şimdi bu gerçekleşmiştir. Ama eksiktir. Bilimsel sosyalist platformda bulunduğu halde anti-faşist saflaşmanın bu ilk, ama temel adımında henüz yer almayan bir örgüt vardır. Ve bu temel bir eksikliktir. Ancak kısa süreceğini umduğumuz bu eksikliğe çağrıya imza atanlar neden olmuş değildir.

Yapılacak işler «Çağrı» ile ancak başlamaktadır. Faşizm tehlikesinin bertaraf edilmesinde herkes müttefiktir ama, iş birlikte iş yapmaya gelince, herkesin «evet, ama»sı pek boldur. Bu yüzden, ilkeleri korumak şartıyla, sabır, esneklik ama asla ağırdan almaya cevaz vermemek, «Çağrı»yı yapanların gözardı etmeyecekleri gereksinmeler olacaktır.

İŞTE KAPİTALİZM

New York'ta işsizliği protesto eden işçilere polis saldırısı

Özgürlük havarilerinin özgürlük düşmanlığı

Kapitalist ülkelerde sürekli olarak sosyalist ülkelerdeki insanların «özgür olmadığı» propagandası yapılır. Ama artık bu propagandaya kimse yüz vermiyor. Çünkü açlık, işsizlik, baskılar giderek artarken, kapitalist ülkelerdeki insanlar özgür olmayanların aslında kendileri olduğunu görüyorlar. Tekellerin sömürüsü, talanı alabildiğine artarken, işçiler, emekçiler daha da kötü yaşama koşullarına boyun eğmeye zorlanıyor.

Ülkemizde en temel haklara el uzatıldığı ve zaten kısıtlı olan demokrasinin hepten kaldırılmaya çalışıldığını biliyoruz, yaşıyoruz. Kaldı ki pek sık rastladığımız bu anti-demokratik, zorba uygulamalar bugün gelişmiş kapitalist ülkelerde daha da artarak sürdürülüyor.

«Özürlük» ve «insan hakları» lafını ağzından eksik etmeyen Carter'in ülkesi ABD'de kapitalizmin özgürlük ve insan haklarından ne anladığını canlı örneklerle görmek mümkün. İşsizlik, açlık, ırkçılık, özgürlük düşmanlığı ABD'de her türlü örnekleriyle sergileniyor. İnsanların nefesleri dinleniyor, attıkları adım gözleniyor. Yalnızca ABD'de değil, İngiltere'de, Fransa'da, İtalya'da tüm «özgürlük» diyarı ülkelerde özgürlük düşmanlığı ibretle izleniyor.

Sosyalizmin başarıları ve kendisini her alanda duyuran somut gücü karşısında gerileyen kapitalizm, bu defa «manevi üstünlük» peşinde koşuyor. Ama artan toplumsal çürümüşlüğü kapitalizmin bu yarışı da çoktan kaybettiğini gösteriyor.

TSİP: «İran ve Afganistan'a karşı ABD, Türkiye'deki üsleri kullanmak istiyor»

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Başkanlık Kurulu Türkiye ile ABD arasında imzalanması öngörülen «savunma ve işbirliği anlaşması»nı eleştirmiş ve böyle bir anlaşmanın ülke bağımsızlığına, bölge ve dünya barışına aykırı düştüğünü belirtmiştir. TSİP Başkanlık Kurulu Orta Doğu'daki son gelişmelerden ve özellikle İran ile Afganistan olaylarından sonra ABD'nin Türkiye'yi bir ileri karakol olarak tahkim etmek amacıyla bu iki anlaşmayı dayattığını söylemiş ve «ABD'nin bölgeye asker sevketmek için kurmayı tasarladığı hava köprüsünde Türkiye'den yararlanmak istiyor» demiştir.

TSİP Başkanlık Kurulu'nun 6 Ocak tarihli açıklaması şöyledir:

«ABD ile Türkiye arasında imzalanması öngörülen yeni ikili askeri anlaşmanın bir süredir kesilmiş olan görüşmeleri, «acele sonuçlandırmak» kaydıyla yeniden başlatılmıştır.

Bu antlaşma Türkiye'ye ABD tarafından dayatılmaktadır. Beyaz Saray yönetimi ve Pentagon militarizmi son yıllarda Afganistan ve İran olaylarıyla Orta Doğu'da yitirdiği konumunu pekiştirmek için, İsrail, Suudi Arabistan ve bazı Basra Körfezi Emirlikleri'nin yanısıra Türkiye'yi emperyalizmin çıkarları açısından tahkim etmek çabasındadır. ABD yönetiminin işbirlikçi Pakistan rejimi aracılığıyla Afganistan'da gerçekleştirdiği karşı devrim hareketinin kaçınılmaz yenilgisi kesinleştikten sonra, ABD acele ile Türkiye ile ikili askeri anlaşmayı imzalamak için baskı yapmış ve bu görüşmeleri biran önce sonuçlandırmak istemiştir.

Böyle bir anlaşma Türkiye'nin bağımsızlığına tümüyle aykırı olduğu gibi, bölge ve dünya barışına karşı bölgemizde atılmış yeni bir adım olacaktır.

Türkiye'de bağımsızlığı ve barışı savunan her kuruluş ve kişi bu anlaşmanın imzalanmasına karşıdır. Mevcut ikili anlaşmalara bir yenisini eklemek isteyen ABD yönetimi, bu anlaşmayı bölge ve dünya barışına karşı kullanacağı gibi, Orta Doğu'da ulusların bağımsızlığına, egemenliğine, toprak bütünlüğüne ve ulusların kendi kaderlerini tayin hakkına karşı askeri planlarını uygulamak için de kullanacaktır.

Örneğin, yabancı basında yer alan haberlere göre, ABD yönetimi Pakistan'a askeri yığınak yapmak için bir hava köprüsü kurmak ve Türkiye'deki ABD üslerini bir ikmal istasyonu olarak kulalnmak niyetindedir. Böylece, ABD kısa erimde İran ve Afganistan'a karşı bölgeye yerleştireceği askeri birliklerinin naklini kolaylaştırmak amacıyla Türkiye'yi kullanmak istemekte, bu nedenle de, yeni ikili anlaşmayı biran önce imzalamak üzere dayatmalarda bulunmaktadır.»

Yaşar Yiğit: «Genç sosyalistler üzerlerine düşen görevleri yerine getirecektir»

Son siyasal gelişmeler üzerine Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, Birlik Dayanışma ve Devrimci Demokratlar'ın ortak açıklamasına ilişkin görüşlerini açıklayan Sosyalist Gençler Birliği Genel Başkanı Yaşar Yiğit, «bu girişim ülkemizde demokrasi mücadelesi açısından tarihsel bir önem taşımaktadır» dedi.

Yaşar Yiğit görüşlerini açıklarken, bugün Türkiye'nin ana sorununun, faşizm tehlikesine, her türlü anti-demokratik girişime karşı işçi ve emekçilerin örgütlü yığınsal mücadelesini yükseltmek olduğunu belirtti. ABD emperyalizminin bölgemizdeki eski konumunu yitirmesiyle gözlerini Türkiye'ye çevirdiğini ve Türkiye'yi emperyalizmin ileri bir karakolu haline getirmeye çalıştığını belirten Yiğit, zaten son derece kısıtlı olan demokratik hak ve özgürlüklerin yeni tehlikelerle karşı karşıya bulunduğunu açıkladı. Yaşar Yiğit sözlerini şöyle tamamladı:

«Bir yandan ekonomik bunalımın tüm yükü emekçilerin sırtına yüklenmek isteniyor, bir yandan da yükselen ekonomik, demokratik mücadele baskı altına alınıyor. «Bölücülük» yaygaraları ile insan temel hak ve özgürlükleri Helsinki Konferansı Sonuç Belgesi hiçe sayılarak, ezilen ulusun ulusal ve demokratik istem ve özlemlerine yeni baskılar getirilmeye çalışılıyor. Bu anti-demokratik gelişmelerin yanısıra MHP ve gizli, açık faşist odaklar Türkiye'de topyekün faşist bir komplonun peşinde koşuyorlar. Bütün bunlar ABD emperyalizminin ve tekelci sermayenin ülkemizin geleceğine yönelik planlarıyla tam bir uyum içindedir.

Faşizme karşı, demokrasiden yana olan her örgüt ve kişi anti-faşist eylem ve cephe birliğini gerçekleştirmek üzere harekete geçmeli, tüm demokratik güçler ivedi olarak somut hedefler ve programlar etrafında birleşmelidir.

Bu ortak girişim sosyalist ve demokratik gençlik hareketinin birliği açısından da büyük önem taşımaktadır. Açıklama, bu kesimde en kısa zamanda yankı bulacaktır. Genç Sosyalistler ortak metinde belirtilen onurlu görevlerin yerine getirilmesinde üzerlerine düşen sorumluluğun gereklerini yerine getirecektir.»

Okurlardan

Burası Tosya

Burası Tosya. Yıllardır gericiliğin hüküm sürdüğü bir ilçe. Şehrin adeta «kapalı» bir ekonomisinin olması gericiliğin şartlarını taşıdığı gibi, onun hüküm sürmesine de olanak veriyor.

Tosya'da üretim ilişkileri bütünüyle tarıma dayanıyor. Halkın çoğunluğu ihtiyacını bağ ve bahçelerden elde ettiği mahsullerle karşılamakta, fazlasını da satarak geçimini sürdürmektedir. Türkiye'nin pirinç ihtiyacının yaklaşık yüzde 15'ini karşılayan pirinç üretimi yapılmaktadır. Pirinç yetiştirilen ovaların büyük bir bölümü belirli parababalarının mülkiyetindedir. Gerek yetiştirilmesinde, gerekse hasadının yapılmasında ırgatların birkaç aylık bir süre için çalıştırılmasından örgütlenmeleri mümkün olmamaktadır. «Boğaz tokluğu» denecek ücretle çalıştırılmaktadır.

Diğer taraftan marangoz sitesi ve sanayi sitesi denilen oto tamir atelyelerinde çalışan çıraklar ve kalfalar, ya atelye sahibinin oğlu, yakını veya bir tanıdığının hatırı üzerine çalışan gençlerdir. Çoğunluğu çocuk denecek yaştadır. Bu yüzden sendikalı ve sigortalı olmaları da başından engellenmiş olunmaktadır.

Şimdiye kadar anlattığım gibi üretim yapılan alanlarda hiçbir örgütlenme sözkonusu değildir. Yalnız ve sadece aydın kesiminde örgütlenmeler vardır. İki demokratik örgüt vardır. TÖB-DER ve TÜM-DER.

Birbuçuk yıl önce açılan TÖB-DER'li öğretmenlerin kuruculuğunu yaptığı TÜKETİM KOOPERATİF'inin faaliyeti gün be gün gelişmekte çalışmalarını hızlandırmaktadır. Bu gelişmeler gericileri, parababalarını iyiden iyiye tedirgin etmektedir. Kimi aracı-tefecilerin huzurunu da kaçırmıştır. Bunun için TÖB-DER'li öğretmenlere «O kooperatifi kapatmazsanız bombalarız, havaya uçururuz» gibi tehditlerde bulunulmaktadır. Bu tür gözdağı verme işlerini de kendi sadık köpekleri olan faşist Ülkücü Köpeklere yaptırmaktadırlar.

Ama diğer yandan Tosya halkı ve köylüleri tarafından öğretmenlerin bu örnek çalışmaları sempati toplamakta, halktan da kooperatife üye olanlar bulunmakta, köylere de yeni kooperatif açma çalışmaları yapılmakta ve böylelikle halkın örgütlü mücadeleye ilgisi artmaktadır.

Tüm gericiler, parababaları ve onların maşası faşistler bilsinler ki işçi sınıfı ve emekçi halkımızın gelişen mücadelesi karşısında hüsrana uğrayacaklardır. Ezenin ezilenin, vuranın, kıranın olmadığı düzen SOSYALİZM bizim ülkemizde de Demokratik Halk İktidarı ile mutlaka inşa edilecektir.

H. Demir/TOSYA

Gerçek Sahibi: Ali Kar, Sorumlu Müdür: Hamit Çaylı, Adres: Başmusahip Sokak Tan Apt. 10/11 Cağaloğlu - İstanbul Tel: 28 27 41 Ankara Bürosu: Kızılırmak Caddesi, Kızılırmak Apt. 36/5 Yenişehir, Tel: 17 28 70 Dizgi: Kitle Gazetecilik Matbaacılık A. Ş Baskı: Hürriyet Ofset Tesisleri

Sermaye AP-CHP koalisyonu

Baştarafı s. 1'de

en «temiz yoldan» bir CHP-AP hükümetine yaptırabileceklerini hesaplıyorlar. Bunu sağlamak için yıllardır uğraşan burjuvazi sonunda sopanın ucunu göstermek yolunu seçti.

Seçim yenilgisinden sonra AP ile ilişkilere yeşil ışık yakan CHP Genel Başkanı «demokrasiyi tehdit eden gelişmeleri», yani muhtırayı görünce bir AP koalisyonuna hazır olduğunu açıkladı. Ankara'da böyle bir iktidar ortaklığını sağlamak için çeşitli düzeyde kişiler arasında yoğun bir trafik başladı. CHP Genel Başkanı çeşitli konuşmalarıyla AP ile koalisyon için fedakarlıklar yapmaya hazır olduğunu belli etti. Örneğin baskı yasalarından yana tavır almak, buna karşı olan ve böyle bir işbirliğine ayakbağı olabilecek sol kanat milletvekillerini tasfiyeye yönelmek gibi «fedakarlıklar»dır bunlar. Ecevit buna karşılık AP'den, MHP'nin arkasından çekilmesini istiyor. Doğaldır ki böyle bir ortaklık gerçekleşse bile faşizmin üzerine gidebilecek bir siyasal bileşim oluşması olanaksızdır. Akşine MHP eylemlerinin daha da azıtması, tırmanması söz konusu olabilir. Yani CHP faşizm'n örgütsel yapısını dağıtma karşılığında değil, onu güya «gemleme» karşılığında kendi programında vaadettiği demokratik özgürlükleri genişletme tavrından yüzgeri etmekte ve bunu parti içinde ağır operasyonlar yapma bahasına savunabilmektedir.

Bugün halkımız, yeni bir 12 Mart hükümetinden başka anlam taşımayacak olan, CHP-AP koalisyonu adı altındaki bir geniş tabanlı hükümete niçin razı olsun? Terör odağı MHP dağıtılamıyacaktır, pahalılık, işsizlik artacaktır, iş ve ekmek talepleri ile dile getirme özgürlükleri ortadan kalkacaktır.

Parlamentonun bugünkü yapısından hangi iktidar formülü çıkarsa çıksın bunun halkımıza bir şey getirmeyeceği ama ondan çok şey almak isteyeceği açıktır. 1977 genel seçimlerinden buyana uzun bir süre geçmiştir. Bu süre zarfında halkımız ne MC partilerinin ne de CHP'nin kendisi için olumlu birşey getiremeyeceğini görmüştür. Parlamento'da yeni siyasal dengeler kurulmalıdır. Çünkü parlamentoyu oylarıyla teşkil eden geniş kitleleri arasındaki siyasal dengeler değişmiştir. Bu yüzden derhal bir erken seçime gidilmesi gerekmektedir. Seçimler cuntalarla iktidar hevesi içinde olan kimi çevreleri ve bunların ardındaki CIA'nın oyunlarını boşa çıkaracak sonuçlar getirecektir. İşçi sınıfımız ve tüm demokrasi güçleri bir yandan parlamento dışında en geniş safları bir araya getirirken bir yandan da meclisin burjuvazinin at oynatma alanı halinden kurtarılması için var gücüyle çalışacaktır.

Çok sayıda

Baştarafı s. 1'de

tir. Profilo, İbrahim Ethem fabrikalarıyla Mısır Boya, Bozkurt Mensucat, Paşabahçe Cam, Topkapı Şişe Cam, Teknik Cam fabrikalarında üretim durmuştur.

İzmit'te kurulu Türk Pirelli Lastik fabrikasında çalışan işçilere «zorunlu izin» verilmiştir. Aynı zamanda Uniroyal Lastik fabrikası da yakıt yokluğu nedeniyle bin dolayında işçiyi ücretli izne çıkarmıştır.

Bursa'da bir çok fabrika üretime ara verirken Haliflex'de 137 işçi işten çıkartılmıştır.

Yakıt yokluğu nedeniyle SEKA'ya bağlı Aksu Kağıt fabrikasının üretimini durdurmasıyla özellikle gazete kâğıtı sıkıntısı had safhaya ulaşmıştır.

Adana'da Mehmet Nuri Sabuncu Suni Sentetik Elyaf fabrikası hammadde yokluğu nedeniyle 600 işçinin işine tazminatlı olarak son vermiştir. Meysu fabrikasında da 300 işçinin işine geçici olarak son verilmiştir.

Emperyalizme bağımlı ekonaminin yarattığı bunalım ülkenin her alanını sararken bunun en büyük yükü işçiler ve emekçilere yüklenmektedir. Tamamen petrole bağlı olarak kurulan tüm tesisler artan yakıt bunalımı karşısında çalışamaz hale gelmiş, üretim dururken binlerce işçi sokağa atılmış, ulaşım durmuş, insanlar soğuğa terkedilmiştir.

Tekelci burjuvazi, sorumlusu olduğu bunalımdan, milyonlarca işçi ve emekçiyi işinden ekmeğinden ederek çıkma çabasındadır. Tekelci parababaları, yarattıkları bunalıma rağmen kârlarına kâr katarken, alınterlerinden milyarlar kazandıkları işçileri açlığa, sefalete itmektedir.

Barolar Birliği

Baştarafı s. 1'de

Demokratik hukuk ilkeleri büsbütün işlemez hale getirilmiştir. Faşist terör ve saldırganlık avukatları da içine alan geniş bir demokrasi güçler yelpazesini boy hedefi seçmiştir.

«Demokrasinin, insan haklarının ve demokratik hukuk ilkelerinin kararlı savunucusu olan avukatlar açısından, bu şartlarda tolanan Genel Kurulunuzun önemi büyük olacaktır.

«Çalışmalarınızda başarılar dilerim.»

Öte yandan Genel Kurul' un birinci günü bir konuşma yapan İstanbul Barosu Başkanı Orhan Apaydın, terörle temel hak ve özgürlüklerin daha da kısılmak istendiğini ve buna karşı çıkılması gerektiğini söylemiştir. Apaydın, hukukun demokratik hak ve hürriyetlere saygılı, yargıyı bağımsız mahkemeler eliyle yürüten bir sistem olduğunu söylemiş ve «DGM' nin böyle bir hukuk düzenine yeri yoktur. Siyasal iktidarın anladığı anlamda olağanüstü hal yönetiminin de yeri yoktur» demiştir.

İşçi ve memur

Baştarafı s. 1'de

DİSK araştırma enstitüsünün hazırladığı raporda fiyatlarda meydana gelen çok yüksek artışların işçi ücretlerindeki rakamsal artışları silip süpürdüğü ve gerçek ücretlerde önemli oranda düşüş olduğu görülmektedir. Araştırmaya göre, 1970-1978 döneminde sigortalı işçilerin net aylık ücretleri yüzde 421.7 oranında artarken, aynı dönemde fiyat yükselişi yüzde 563.2 olmuştur. 1979 yılının ilk sekiz aylık dönemi sonunda, işçi ücretlerindeki artışların 1970 yılına göre yüzde 496, fiyat artışlarının ise yüzde 812.6 oranın gerçekleştiği görülmüştür. 1970-1978 Ağustos döneminde, gerçek işçi ücretleri yüzde 39 oranında gerilemiştir. 1978 Aralık ayı sonundan, 1979 yılı Ağustos ayına kadar ki dönemde işçi ücretlerindeki ortalama rakamsal artışın yüzde 17.6, fiyat artışlarının ise yüzde 45 dolayında olduğu, parasal ücretlerdeki bu artışa karşın gerçek ücretlerde yüzde 11.2 oranında bir düşme meydana geldiği anlaşılmıştır.

Afganistan

Baştarafı s. 1'de

mesi için Pakistan Çin arasına özel olarak Karakorumse karayolu bile döşenmişti.

Afganistan Halk Devletinin ülke içindeki başarıları ve gerçekleştirdiği demokratik dönüşümler, ABD ve Pekin gericiliği tarafından bir türlü hazmedilemedi. Tabi bu arada, Afganistan Devrimi'nin emperyalist ve gerici komplolara karşı kendini korumak için aldığı önlemler de hazmedilemiyenler arasında bulunuyor.

Batı ve özellikle ABD emperyalistleri, yükselttikleri gürültüyle, kendi yayılmacı emellerini gizlemeyi umuyorlar. Sovyetler Birliği'nin «müdahaleci» diye karalamadan önce, bu ülkenin dış politikasınn temel ilkelerini gözden geçirme zahmetine bile katlanmıyorlar. Aslında SSCB, bütün demokratik ve ulusal kurtuluş hareketlerinin, halkların sosyal kurtuluş mücadelelerinin doğal müttefikidir. Emperyalist müdahale karşısındaki Afganistan Demokratik Cumhuriyetine yardım ise, öncelikle bu iki ülke arasındaki devrimci dayanışmanın ve enternasyonalist Sovyet dış politikasının ürünüdür.

Halkların bütün ürünleri gibi, bu dayanışmanın ürünleri de emperyalistleri ve dünya gericiliğini korkudan delirtmeye ve ayağa kaldırmaya yetti. Türkiye'de de bu genel tepkinin küçük figüranlarının büyük korkusuna tanık olunmaktadır.

İşbirliği Anlaşması

Baştarafı s. 1'de

Demirel hükümeti, batılı «dostlarının» artık eski «hatalarını» yinelemiyecekleri umuduna kapılmıştır. Savunma İşbirliği Anlaşması'nın imzalandığı gün Ankara'da dolaşan İngiliz Dışişleri bakanının sözleri bile bu umudu körüklemeye dönük olmuştur. Konuk bakan, Batı'nın Türkiye'ye artık çok özel bir önem verdiğini belirtirken, emperyalizmin Ortadoğu'da sıkışan varlığının Türkiye'den elde edilecek imtiyazlarla ferahlıyacağını ima etmiştir. Yani bu bakan, Demirel'in gözlerinin içine baka baka ve buna bir tam da bir sömürgeci edasıyla «siz bize çok gereklisiniz» demeye getirmiştir.

Uyduluğun bu yeni boyutu, kuşkusuz ülke içindeki bağımsızlıkçı güçlere «sus» demekle pratiğe geçirilebilir. Yani, ABD'ye bu denli teslim olabilmek için, demokratik güçleriyle öncelikle teslim almak zorunluluğu vardır. Şimdilik Afganistan olayları üzerine koparılan fırtına ile «doğal» gösterilmek istenen uyduluk politikasına yarın yeni gerekçeler aranacaktır.

1 Ağustos 1979 demeçleriyle başlatılan ve Batı Avrupa'ya yerleştirilecek ABD füzelerini kabullenmekle devam ettirilen militarist tırmanış, Savunma İşbirliği Anlaşmasıyla noktalanmıştır.

Bundan sonrası, Türkiye'nin satılık arsa olmadığını, hem Demirel'e, hem de ABD emperyalizmine hatırlatacak olan güçlerin **yeni nitelikteki** mücadelesine bağlı olacaktır.

Vehbi Koç çareyi buldu:

Baştarafı s. 1'de

adamları gösteriyor. Ücretlerin dondurulması teklifi, beraberinde fiyatların ve kiraların dondurulması teklifini de getirdiği için, bazı sermaye çevrelerini rahatsız etti.

Servetini ve, kapitalistliğini stokçuluğa, vurgunculuğa ve karaborsacılığa borçlu bir kısım kapitalistler, fiyatların dondurulması önerisini benimsemediler. Ama bunu, yine işçiler adına yapıyor görünmekten de geri durmadılar. «Bundan işçiler zarar görür» dediler!

İşadamlarının görüşlerindeki farklılık, çıkar farklılığı değil, yaklaşım farklılığıdır. Bugünkü işleyiş, işçi ücretlerinde donma bir yana, hızlı bir gerileme yaratmaktadır. 1979 yılında işçi ücretlerinin yüzde 11.2 azaldığı, bizzat devlet tarafından açıklanmaktadır. Memurların gelirlerindeki azalma yüzdesi de buna yakın olmuştur.

Vehbi Koç'un önerdiği değişiklik, ücretlerin donmasını mümkün kılarken, fiyatlarda ve kiralarda her hangi bir denetim sağlama olanağına sahip değildir. Çünkü, ücreti ödeyen de kapitalisttir, fiyatları saptayan da...

Görülüyor ki, burjuvazi koyu bir şaşkınlığın içindedir. Demokrasiye karşı girişilen caniyane saldırılar da bu çaresizliğin ve şaşkınlığın ürünüdür.

BU HAİN

Baştarafı s. 2'de

kurcalamaya çalışan, Türkiye' den hemen ses yükselir ve naşırına basılmıyacaksa Nazlı Ilıcak feryadı basar. Ya da madenlerin devlet eliyle ve yurt yararına işletilmesini savunun, Demirel'den başlayan bir zengin koro sizi «hain» diye niteler. ABD ordusuna Türkiye'ye müdahale hakkı veren ikili anlaşmayı kurcalamaya kalksanız «Rus Ajanı» olup çıkarsınız.

Sorunun başka bir açıklaması da, kapitalist sistemle, sosyalist sistem arasındaki derin niteliksel farklılıktır. Kapitalizm, azınlığın çoğunluğu sömürmesi [illegible] sömürücü azınlık [illegible] olarak [illegible]. Sosyalizm ise, [illegible] çoğunluğunun [illegible] «dış müdahale» yerine dostluğa ve kardeşliğe ihtiyaç duyar.

Bayar ve Ataman gibi hainlerin yüreğinde, yurtseverlik yerine dolardır egemen olan. Azıtmalarının sebebi, hainliğin azıtmasıdır.

Hindistan'da genel seçimler

Baştarafı s. 1'de

Partisi 32, Kongre Partisi (U) 13 üyelik kazanabildiler. KP ve KP (M) ise toplam 45 üyelik kazanarak durumlarını güçlendirdiler.

İktidardaki Janata partisindeki bölünmeden sonra Desai hükümetinin 15 Temmuz'da istifası üzerine Parlamentoda çoğunluğa dayalı bir hükümet kurulması mümkün olmayınca Devlet Başkanı Sanjiva Reddy Parlamentoyu feshederek Chran Singh başkanlığındaki hükümeti seçimler yapılıncaya kadar işbaşında kalmakla görevlendirmişti.

Seçimler ekonomik durumun kötüleştiği, siyasi ortamın gerginleştiği koşullarda gerçekleşti. Endüstri alanında özellikle kömür, çelik, enerji üretiminde büyük düşüş görülen Hindistan'da kalkınma hızı geçtiğimiz aylarda yüzde 7.6'dan yüzde 2'ye düşerken, enflasyon hızla arttı. Bu arada son 60 yılda görülen en kötü kuralık ülkede 200 milyondan fazla insanın içme suyu dahi bulamaması ile sonuçlandı. Öte yandan siyasi gerginlik artarken, gericilerin özellikle din-mezhep ayrımı kışkırtıcılığının yoğunlaşması sonucu kanlı çatışmalar arttı. Bu arada provokasyonların ardında zaman zaman yabancı güçlerin ve özellikle Çin'in bulunduğunu gösterir izler ortaya çıkarıldı, gericilere Çin ve ABD malı silah temin edildiği belirlendi.

Bu koşullarda gidilen genel seçimlere burjuva partileri üç grup halinde katıldılar. Bunlardan birisi eskiden Morarji Desai'nin başkanı olduğu, bölünmeden sonra Jagjivan Ram'ın başkanlığa geldiği Janata Partisi, ikincisi İndira Gandhi başkanlığındaki Hindistan Ulusal Kongresi (I) ve üçüncüsü Charan Singh'in başkanı bulunduğu Lok Dal ile Devraj Urs'un başkanlığındaki Hindistan lusal Kongresi (U)'nun oluşturduğu ittfiak'tı. Bu son grup ittifak oluşturduklarını belirtmekle birlikte seçimlerde ortak bir seçim programı ile çıkamadılar. Özellikle ekonomik konularda aralarında görülen görüş ayrılıklari nedeniyle ayrı seçim programı ile seçimlere katıldılar. Burjuva partileri açısından seçim sonuçlarının parti değil, liderlerin niteliğine göre belirleneceği gözlemlenmekteydi. Ve bu açıdan Desai, Ram, Urs ve Singh ile karşılaştırıldığında İndira Gandhi'nin üstünlük kazandığı belirtiliyordu.

Seçimlere sol güçlerin önde gelen temsilcileri Hindistan Komünist Partisi ve Hindistan Komünist Partisi (M) birlikte katıldılar. Buna göre ülke düzeyinde seçim bölgelerinde ortak hareket biçimi saptandı. Komünist Parti, seçimlerde sol partilerin birliğinin geniş sol ve demokratik güçler cephesinin oluşturulması yolunda önadım olarak değerlendirdi. KP ve KP (M) hazırladıkları 10 maddelik özel programla emekçi kitlelerin yaşama koşullarının iyileştirilmesi için gerekli ivedi sosyal ve ekonomik önlemlerin derhal alınmasını istedi.

Komünist Parti seçimler öncesinde yaptığı açıklamada seçimleri hangi burjuva partisi kazanırsa kazansın, ülkenin temel sosyal, ekonomik sorunlarına çözüm getiremeyeceğini, bu sorunlara ancak sol ve demokratik güçlerin birleşik cephesine dayalı bir hükümetin çözüm bulabileceğini belirtti. KP, böyle bir alternatifin kısa bir sürede gerçekleşmesinin beklenmediğini ancak Parlamento seçimlerinin Hindistan demokrasi güçlerine bu yolda adım atılması fırsatını verdiğini vurguladı.

TSİP: «Batılı haber tekelleri

Baştarafı s. 1'de

kistan'ın demokrat lideri Butto'nun katili Amerikan işbirlikçisi Ziya-Ül-Hak rejimini kullanmıştır. CIA ajanları Afganistan'daki anti-feodal dönüşüm çabalarına karşı en gerici feodallerle işbirliği yapmış, feodallerin karşı-devrimci kalkışımını örgütlemiştir. Gene CIA ajanları Afganistan'daki emperyalizm işbirlikçileriyle beraber sistemli bir din propagandası yaparak **«Kızıllara, kâfirlere, münkirlere (tanrı tanımazlara) karşı islâmın ve şeriatın mukaddes cihadı»** propagandasını işliyerek, feodal şartlanmalar içindeki aşiret kuvvetlerini feodallerin paralı askerlerini karşı-devrim için örgütleyip, eğitip, silahlandırmıştır. Son zamanlarda yakalanan bazı karşı-devrim elebaşıları kendilerinin Pakistan'da CIA'nın kurduğu kamplarda eğitildiklerini ve son model Amerikan ve Çin silahlarıyla donatıldıklarını açıklamışlardır: Beyaz Saray yönetimi, aynı zamanda Afganistan'da etnik özellikler taşıyan Pakistan'lıların ve Belücilerin emperyalizmle uzlaşan kesimlerini harekete geçirmiş, Pakistan'daki aynı etnik gruplardan paralı asker devşirerek Afgan sınırları içine sevketmiş ve onlarla iç savaşı kışkırtmıştır.

Böylece, demokratik reformların gerçekleştirilmesine, anti-feodal dönüşümlerin başarıya ulaşmasına, demokratikleşme sürecinin ilerlemesine, tüm kültürel hakların güvence altına alınmasına karşı hem şeriatçı motifler öne çıkarılarak, hem de bazı etnik grupların en geri kesimleri aynı motiflerle harekete geçirilerek Afganistan'da karşı-devrim başlatılmıştır. Pakistan rejiminin de laik yasaları terkedip şeriat ilkelerini benimsemesi Afganistan'a karşı Pakistan'dan çok sayıda Pakistan'lı Belücilerin sevkedilmesini kolaylaştırmıştır. Böylelikle gerici bir savaş başlatılmıştır.

Afganistan'ı kana ve gözyaşına bulayan ABD emperyalizmi, Pakistan faşizmi ve Pekin gericiliğidir. Bu nedenle, meşru yönetime karşı, karşı devrimi başlatan bu emperyalist-faşist gerici güçler günümüzden çok önce fiilen Afganistan'ın iç işlerine müdahalede bulunmuşlardır. Bu, ABD'nin egemen Afgan devletinin bağımsızlığına, toprak bütünlüğüne ve egemenliğine müdahaleden başka bir anlam taşımamıştır.

Bu durumda meşru ve egemen Afgan devleti, onun üst organları olan hükümet ve Devrim Konseyi, SSCB ile askeri anlaşmalar imzalamış ve ülkede karşı-devrimin yeni boyutları karşısında ise Sovyet Birliklerini resmen çağırmışlardır. Herkesin de bildiği gibi, Sovyet askerleri **Hifzullah Amin'in çağrılısı olarak ve son olayların başlangıcından önce 24 Aralık'ta Afganistan'a gelmişlerdir.** Ama daha sonra Devrim Konseyi'nin yargı organı tarafından yargılanıp ölüm cezasına çarptırılması, Afganistan'daki durumu büsbütün gerginleştirmiş, karşı devrim hareketi bundan yararlanmak isteyince Devrim Konseyi ve hükümet, ülkede zaten bulunan Sovyet Birliklerinin kendilerine fiilen yardımcı olmasını istemiştir. Batılı ajansların iddia ettiğinin tersine, SSCB Afganistan'da darbe yapmış değildir. Nitekim Devrim Konseyi'nin başkanlığa getirdiği Babrak Karmal, ilk devrim kabinesinde başbakan yardımcılığı yapmış olan ve şu anda iktidarda bulunan Demokratik Halk Partisi'ni uzun yıllar yönetmiş olan iki önemli liderden birisi olarak tanınmış bir siyaset adamıdır.

Devrim Konseyi'nin seçtiği yeni başkan, ülkede iç barış çağrısı yapmış, yurt dışındaki Afganlıların ülkeye geri dönebileceklerini açıklamış, siyasal tutukluları serbest bırakacağını belirtmiştir. Ama bu çağrıya emperyalistlerden cevap, yeni yeni saldırılara kalkışmak olmuştur. Karmal yönetimi demokratik adaleti sağlamak konusundaki kararlılığını göstererek iki bini aşkın siyasal tutukluyu serbest bırakmış ve sözünde durmuştur.

Olayların aslı böyle iken, Beyaz Saray yönetiminin güdümünde, batılı haber tekelleri tarafından sürdürülen gerici propagandalar dünya kamuoyunu yanıltmayı amaçlamaktadır. Bu çabalar hızla Türkiye'de de örgütlenmiştir. Türkiye'deki bu kampanyanın başını ABD işbirlikçilerinin, faşistlerin ve Maocuların çektiği herkesçe bilinmektedir.

Öte yandan TRT yayınları da sözkonusu kampanya doğrultusunda gerçek dışı iddialara yer vermiştir. TRT'nin ilgili bültenleri batılı ajanslara dayanmaktadır. Bu nedenle Afgan parasının ruble olarak değiştirildiği gibi, bütünüyle asılsız bir iddia dahil olmak üzere pek çok benzeri iddiaya, ne yazık ki, TRT bültenlerinde «haber» diye yer verilmiştir.»

Çağatay Anadol, ayrıca ABD, İngiltere adına konuşan bazı resmi sözcülerin «İran ve Afganistan olaylarından sonra Türkiye'yi bırakmıyacağız» dediklerini hatırlatmış, Batı'nın Türkiye üzerindeki yeni planlarına dikkati çekmiştir.

● SARI SENDİKACILIĞIN BİR HALKASI DAHA KOPTU...

TÜRK-İŞ'e bağlı TES-İŞ sendikasının yetkili olduğu G. Antep 11. Bölge Şebeke Tesis İşyerinde sözleşme yetkisini DİSK'e bağlı TEK GES-İŞ sendikası aldı.

Gaziantep bölge çalışma müdürlüğünün ve müfettişlerinin yanlı davranışı yetkiyi sarı sendika TES-İŞ'e vermesi üzerine, G. Antep iş mahkemesine itiraz eden TEK-GES-İŞ sendikası, 17.12.1979 tarihinde yapılan duruşma sonunda mahkeme kararıyla, sarı sendika TES-İŞ'den yetkiyi yeniden aldı. Ayrıca bölge çalışma müdürlüğünün kararı da iptal edildi.

Böylece bölge çalışma müfettişlerinin kollamasına rağmen işçilerin kararlılığı sonucunda sarı sendikacılığın bir halkası daha koparıldı.

Gerçek Durum

kuşkusuz AP-CHP işbirliği olacaktır. Eğer bu iki partinin, çerçevesi önceden çizilmiş zeminde birleşmeleri sağlanabilirse, emperyalizm açısından bir çok sorun çözülmüş olacaktır.

Türkiye'de tekelciler, kendi çıkar hesaplarının, ABD'nin hesaplarından sonra geldiğini çok iyi bilirler. Bu nedenle ve öncelikle emperyalizmin Türkiye'deki taleplerinin çözümünden yanadırlar. Eğer emperyalizm Türkiye'yi güvenilir görmeye başlarsa, işbirlikçilerinin de sorunları çözülmüş olacaktır.

Ankara'da görüşmeleri bitirilen ve genel çerçevesi belli olan Savunma Işbirliği Anlaşması, ABD' nin günümüz koşullarında Demirel hükümetinden koparabileceği en yüksek ödünü oluşturmaktadır. Doların üs ve toprak karşılığı satıldığı günümüzde meteliğe kurşun atan Türkiye'den daha kolay avlanacak müşteri bulmak zordur.

Mesele Savunma ve İşbirliği anlaşmasıyla da bitmiyor. Türkiye'de emperyalizm adına yönetme iddiasında olan sınıflar, kelimenin tek anlamıyla dökülüyorlar. Kısa vadede bir çözüm gibi gördükleri CHP-AP işbirliğini de mevcut siyasi işleyiş içinde gerçekleştiremiyorlar. Bu nedenle, onların bu hesaplarına yardım edecek «zorlayıcı» yollar vakit geçirilmeksizin denenmeli ve sonuç alınmalıdır. Muhtıradan başlayarak, siyasal havanın terörize edilmesine kadar bir çok gelişme, Türkiye üzerine, içten ve dıştan geliştirilen hesapların hangi noktada kesiştiğini açıkça göstermektedir.

Bu kalın çizgilerin işaret ettiği toplumsal sancı, Türkiye'nin önümüzdeki günlerde demokrasiye gebe olduğunu göstermektedir. Ne ki, yaşanan toplumsal ve siyasal göstergeler, emekçi sınıf güçlerinin etkinliğinin artması ölçüsünde umut vaadederken, bu etkinliğin güdük kalması halinde bir düşüğü haber veriyor.

Gelecek toplumun ebesine —yani işçi sınıfına— ve yardımcılarına önemli görevler düşüyor.

Kaçmaz:

Baştarafı s. 1'de

raflarca parafe edilmiştir. «Anlaşma» her iki tarafın üst kademe yetkilileri tarafından imzalandıktan sonra, Türkiye için yürürlüğe girecek, fakat ABD'de Kongre'ye sunulacaktır. Yani anlaşmanın yürürlüğe girmesi için ABD kongresince onaylanması şarttır. Oysa Türkiye için, anlaşmanın parlamentodan geçmesi gereği yoktur. «ABD ile Savunma İşbirliği Anlaşması»nın Türkiye açısından hayati önemi açıktır. Geçmişteki ibret verici olaylar işbirliği antlaşmalarının, ne ulusal çıkarlarla, ne de bölge dünya barışıyla bağdaşmadıklarını, aksine halkımızın en hayati çıkarlarını tehdit edici nitelikte olduklarını kanıtlamıştır. Böylesine büyük önemi olan anlaşmalar, Parlamento'ya dahi getirilmeden geçirilmektedir. Parlamenter demokratik rejimin meziyetlerini dillerinden düşürmeyenler, işlerine gelmediğinde Parlamento'yu hiçe sayabilmektedirler.

Yıllardan beri ülkemizin kaderi emperyalist ülkelerin güdümüne, onlarla yapılan ve bağımsızlığımızı boyunduruk altına alan anlaşmalara bağlanmıştır. Bunun sonucu olarak Türkiye Cumhuriyeti bir ulusal kurtuluş savaşı sonunda kurulduğu halde, dünyadaki ulusal kurtuluş savaşı veren tüm ülkelere ters düşmüştür. Şimdi halkımız için böylesine büyük önemi olan bu konu, halktan gizli olarak karara bağlanmakta, «Anlaşma»da neler ele aldığı halka açıklanmaktadır. Dahası, ülkenin yönetimi ile görevli Parlamentoya bile getirilmemekte, anlaşmada nelerin bulunduğu Parlamento'dan dahi saklanmaktadır.

Gittikçe gerileyen ABD emperyalizmi çareyi soğuk savaşı hortlatmakta bulmaktadır. Türkiye'yi de bu barış ve insanlık düşmanı politikasına alet etmek isteyeceği açıktır. Son günlerde yurdumuzda estirilen anti-sovyetizm ve militarizm, ABD'nin emeline erişmesi için elverişli şartlar yaratmaktadır. İşte özellikle bu şartlarda «Anlaşma»nın halka açıklanması için olanca çabayı göstermek en acil yurtseverlik görevidir. Bugün halkını ve yurdunu seven kim varsa «Anlaşma»nın halka açıklanması ve emperyalizme bağımlılığı pekiştirici bu ve benzeri tüm anlaşmaların iptal edilmesi için var gücünü seferber etmelidir.

Narenciye üreticisinin sorunlarına eğilinmelidir

İzmir ve yöresindeki narenciye üreticileri, sorunlarına köklü çözümlerle yaklaşılmasını bekliyor.

Kendileriyle konuştuğumuz İzmir merkez köyleri üreticileri, narenciye ürünlerindeki ihracatın geçen yıla oranla düşüşünün üretici köylüleri büyük ölçüde etkilediğini ve pazarlama olanaklarından yoksun bulunmaları nedeniyle, geçen yıl toptan 8 lira olan mandalinanın, bu yıl, toptan fiyatının 15 liradan 5 liraya kadar düştüğünü belirttiler.

Üretici köylüler bir açıklama yaparak, «üretimin pazarlaması alanında Kooperatifleşmeye gidememelerinin, küçük üreticinin giderek yoksullaşmasına yol açtığını, toptan alım yapan birkaç büyük narenciye ihracatçısı tekelin insiyatifinde kalmak istemediklerini» belirttiler.

Üreticiler, maliyetlerin sürekli yükselmesi nedeniyle, düşük fiyatın, yaptıkları masrafı dahi karşılamadığını, bu yüzden mandalinaların toplanamadan ağaçlarda kaldığını açıkladılar.

Üretici köylüler, sorunlarına köklü çözüm bulunmasının, emekçi köylülüğün birliğinin, güçlendirilmesinden geçtiğini bildirerek, bu yılki zararlarına karşılık kaderleriyle başbaşa bırakılmak istemediklerini;

— Eski kredi borçlarının kaldırılmasını, kredilerin miktarının artırılmasını, istediler

Hürcam-İş Eğitim-Propaganda Sekreteri Yaşar Arıkan:

«Tekellere karşı ortak mücadele yürüteceğiz»

Yeni toplu sözleşme döneminde tekellerin dayatmalarına karşı sendikal düzeydeki iş ve eylem birlikleri yaygınlaşıyor, güç leniyor. Bu konuda öteden beri ısrarlı bir çaba sürdüren DİSK'e bağlı Hürcam-İş Sendikasının Eğitim-Propaganda sekreteri Yaşar ARIKAN'la yaptığımız görüşmeyi sunuyoruz:

- **Hürcam-İş ve Kristal-İş'in güç ve eylem birliği tabanın da istek ve önerileri doğrultusunda gerçekleşti**
- **Maden-İş, Tekstil, Bank-Sen ve Hürcam-İş tekellere karşı güçlerini birleştiriyor**
- **Hürcam-İş, Dev-Maden-Sen ve Yeraltı Maden-İş'le ortak davranma çabalarını sürdürüyor**
- **Tekellere karşı mücadelede demokrasi güçlerinin birliği belirleyici nitelik taşıyor**

Hürcam-İş Eğitim ve Propaganda Sekreteri Yaşar ARIKAN

● **Sendikanız bu günlerde toplu iş sözleşmesi görüşmelerine oturacak. Sendikanızın bu konudaki hazırlıkları hakkında bilgi verir misiniz?**

1 Ocak 1980'den itibaren yeni sözleşme dönemimiz başlamış bulunuyor. Önümüzdeki günlerde Türkiye Şişe Cam fabrikaları Anonim Şirketiyle sözleşme görüşmelerine başlıyacağız. Toplu sözleşmeye ilişkin hazırlıklarımız büyük ölçüde tamamlanmıştır. 1979 yılının Ekim ayında işkolumuzda bulunan Kristal-İş sendikasıyla güç ve eylem birliği yapmıştık. İlk iş olarak toplu sözleşme taslağını hazırlamaya koyulduk. Daha sonra Kristal-İş sendikasıyla sözleşme taslağı üzerinde yaptığımız hazırlıkları birleştirdik ve tek bir taslak hazırladık. Ortak olarak hazırlanan taslağımızı, daha önce oluşturduğumuz işyeri toplu sözleşme komiteleriyle tartıştık, komitedeki üyelerimizin eleştiri ve önerilerini aldık. Taslak daha sonra komiteler kanalıyla tabana indirildi. Taslak, tabanda en geniş biçimde tartışıldı, tabanın da görüş ve önerileri alındı. Böylece, hazırlanan taslak, tabanın da katkılarıyla zenginleşti. Şimdi Kristal-İş sendikasıyla taslağa son şeklini vermek üzere ortak çalışmalar sürdürüyoruz. Ayrıca bölgesel sohbet toplantıları düzenliyerek üyelerimize sözleşme hazırlıkları ve görevlere ilişkin bilgiler verdik. Gebze'de yapılan sohbet toplantısı, Kristal-İş sendikasıyla ortak yapıldı. Mersin'de ACS işçilerini kapsayan bir sohbet toplantısı yaptık. Ayrıca, sendikamız eğitim seminerlerini sürdürmektedir.

● **Toplu sözleşme taslağını Kristal-İş sendikasıyla birlikte hazırladığınızı söylediniz. Toplu sözleşmenin bundan sonraki aşamalarında da aynı ortak davranışı sürdürmeniz sözkonusu. Ancak, sözleşme müzakerelerinde nasıl bir ortak davranış sürdüreceksiniz?**

Kristal-İş'le yaptığımız güç ve eylem birliği protokolüne göre, tekelcilere karşı verilen sendikal ve demokratik mücadelenin her aşamasında ortaklaşa hareket edileceği tesbit edilmiştir. Toplu sözleşme müzakereleri sırasında da ortak davranılacaktır. Görüşmelere Hürcam-İş ve Kristal-İş sendikaları ortaklaşa oturacaklardır ve görüşmeler tek sendika gibi yürütülecektir. Uyuşmazlık çıkartma, grev gibi durumlarda yine ortaklaşa karar verilecek ve uygulanacaktır. Son aşama olan sözleşmenin boyutlanması yine ortaklaşa gerçekleştirilecektir. Sözleşmenin yürürlüğü sırasında çıkabilecek sorunlar da, yine iki sendikanın ortaklaşa davranışıyla çözümlenecektir.

● **İşkolunuzda güç ve eylem birliğiyle ilgili yeni gelişmeler var mı?**

Tekelci sermayeye karşı sendikal güçbirlikleri giderek yaygınlaşmaktadır. Bu dönem, tekellere karşı sözleşmeye oturan Maden-İş, Tekstil, Bank-Sen ve Hürcam-İş sendikaları, DİSK'te bir araya gelerek ortak hareket etme kararı almışlardır. Değişik işkollarında tekellere karşı mücadele veren bu sendikalar, maddi olanaklar ve tekellere karşı ortak tavır konusunda **güçlerini birleştireceklerdir.**

Ayrıca, sendikamız, Dev-Maden-Sen ve Yeraltı Maden-İş sendikalarıyla görüşmeler yapmıştır. Her iki sendikanın da birer işyerleri şişe cam tekeline bağlı bulunmaktadır. 1980 yılı içinde sözleşme görüşmeleri de vardır. Dev-Maden-Sen ve Yeraltı Maden-İş sendikalarıyla şişe cam tekeline karşı ortak hareket edilmesi için prensip kararına varılmıştır.

Sendikamız her zaman en geniş güçbirliklerinden yana olmuştur. **Tekellere karşı mücadelede esas belirleyici olan sendikal birlikler ve onun daha ötesinde demokrasi güçlerinin birliğidir.** Sonucu belirleyecek olan da zaten budur.

● **Oluşturulan Toplu Sözleşme Taslağı neleri içermektedir ve özellikle daha çok hangi konulara daha fazla ağırlık verilmiştir?**

Taslağı en mükemmel şekliyle hazırlamak için çalıştık. Taslağımızda İş güvencesi, reel ücretlerin korunması ve yüksek tutulması, iş gününün kısaltılması ve iş güvenliği ve işçi sağlığı konularına önem verdik.

Sosyal haklara ağırlık verdiğimiz gibi, bunların da vergiden muaf tutulması için net ödeme ilkesinden hareket edeceğiz.

ÇOCUKLAR SEVGİMİZ-UMUDUMUZ YARINIMIZDIR

Demokratik Kadın Birliği (DKB) Merkez Yürütme Kurulu adına Genel Başkan Yıldız Gürcan Uluslararası Çocuk Yılı'nın sona ermesiyle ilgili olarak basına açıklama yaptı. Açıklamada şöyle deniyor:

Birleşmiş Milletler Teşkilâtı'nın 'Çocuklar için verebileceğimizin en iyisini vermekle yükümlüyüz' çağrısıyla ilan ettiği 1979 Uluslararası Çocuk Yılı çıkıyor.

1979'un Çocuk Yılı olması tüm insanlık için ileri bir adım sayılmalıdır. Çünkü bu vesileyle çocukların sorunları tartışılmış ve kimi somut hakların uygulanırlık kazanmasıyla sonuçlanmıştır.

Kuşkusuz, en temel demokratik hakların yok edildiği, ya da geriletildiği koşullarda çocuklarla ilgili demokratik talepler de görmezlikten gelinmektedir.

Ülkemizde çocukların sorunları bütün şiddetiyle devam etmektedir. Bu yıl içinde, onların sağlık, beslenme, barınma, eğitim gibi en temel sorunlarından hiç birine çözüm getirilmemiştir. Yine onbinlerce çocuğumuz okullarda değil, çalışma hayatının ağır sömürüsü altındadır. Pek çok çocuğumuz çevre şartları nedeniyle ahlâk çöküntüsüne ve karanlık bir geleceğe yönelmektedir. Çalışan kadınların analıkla uyumlu iş şartlarına kavuşturulması halâ gerçekleşmemiştir.

Çocuk Yılı'nı reklam ve kâr amacıyla kullananlar da olmuştur. Parababaları, Çocuk Yılı'nı özünden arındırarak sömürü ve soygun için araç kılmaya çalışmışlardır. Çünkü onlar için kutsal olan yegane değer kârlarıdır.

Ama demokrasi güçlerinin çocuklar için çabaları son derece değerli ve gelecek için belirleyicidir. Çocukların sorunları büyük ölçüde kamuoyunun ilgisi düzeyine yükseltilebilmiştir. Çocuk haklarının Barış-Demokrasi-Eşitlik için mücadeleye kararlı olan demokrasi güçleri, çocukların zihinsel, bedensel ve ruhsal gelişimine elverişli şartları yaratmayı meselelerinin başında görmektedirler.

Çocuk Yılı kapanıyor, ama çocuklarımıza daha mutlu bir gelecek bırakmak için örgütlenmemiz ve örgütlü mücadelemiz sürüyor.

Biz Demokratik Kadın Birliği olarak biliyoruz ki, yalnız barış koşulları içinde genç kuşağın ahenkli yetişmesi ve eğitilmesi mümkündür. Mutlu çocukluk uğruna mücadele etmek, silâhsızlanmanın gerçekleşmesi için mücadele demektir.

Çocuklar sevgimiz, umudumuz, yarınımızdır. İnsanlığın emeği ile yaratılmış her şey onların ellerine devredilecektir.

Hayatımızın her yılı çocuk yılı olmalıdır.

ÜCRETLERİ, FİYATLARI, KİRALARI DONDURSAK...

Donan Sadece Ücretler Olacaktır

Duran KARAMEHMETOĞLU

Ünlü işadamlarımızdan Vehbi Koç «Bunalımdan çıkabilmek için, ücretler, fiyatlar, kiralar ve temettüler geçici bir süre için dondurulmalıdır» buyurmuş. Aslında işadamları için bu, yeni bir talep değildir. Demirel hükümetinin programı da bunu öngörmektedir ve bu programı oluşturan Odalar Birliği'nin resmi görüşü de «İstikrar sağlayacak bir ücret politikası güdülmesi» doğrultusundadır. Yani Vehbi Koç, sermayenin dilinin altındaki baklayı faş etmiştir!

Koç'un sözlerinin, ilk bakışta akla ters düşen bir yanı yoktur. Ücretler, fiyatlar ve kiralar, belli bir düzeyde sabit tutulabilirse, emekçiler için hayat pahalılaşmıyacak demektir. Yani, Vehbi Koç'un önerileri uygulanabilirse, çalışanlar için hayat düzeyi, yüksek enflâsyon hızı altında her geçen gün kötüleşirken, sabit kalacak, kötüleşmeyecektir. Bunun bir başka anlamı da, enflâsyon hızı artık duracak, tekelcilerin kâr yüzdesi de değişmeyecektir.

Bir patron, işçilerin ve emekçilerin gözlerinin içine baka baka böyle bir tedbir önerebiliyorsa, bu cesareti şuradan almaktadır: Çalışanlar, sağladıkları ücret artışlarının artan fiyatlara yetişemediğini bizzat yaşıyarak görmektedirler. Bu nedenle, fiyatların dondurulması, kiraların sabit tutulması halinde, ücretlerinin de dondurulmasına razı olabilirler!

Ayrıca, işadamlarının bu talebi, göz kamaştırıcı başarılı bir örnekle de desteklenebilir. Örneğin, sosyalist ekonomilerde kiralar ve fiyatlar hiç artmamaktadır. Yani dondurulmuştur. Buna karşılık ücretlerde de, çalışanların isteğinden doğan bir artış sözkonusu değildir. Sadece artan üretimin bölüşümü yeniden düzenliyecek kadar ölçülü ücret artışları, sosyalist devlet tarafından yapılmaktadır. Bu işleyiş, emekçilerin hayat düzeyinde, yıldan yıla ve çok istikrarlı bir yükseliş sağlamaktadır. Enflâsyon ve benzeri ekonomik kriz göstergelerine de bu koşullarda rastlanmamaktadır.

Halbuki Vehbi Koç, aynı şeylerin mevcut kapitalist düzen içinde, yani «sömürü çarkı» korunarak yapılmasını istemektedir. Üretim araçlarının özel mülkiyeti sürdüğü için, yukarıda sözü edilen ve işadamlarının özler göründüğü işleyişi kurmak mümkün değildir. Esasen bu işleyiş sermaye sahiplerinin işine hiç gelmez. Ve onlar bunu savunurken, sonucun nasıl olacağını çok iyi bilmektedirler.

Bir düşünelim: Kullanılan sermaye, üretilen mallar ve kiraya verilen evler kime aittir? Kuşkusuz işadamlarına, mülk sahiplerine aittir. Malların fiyatlarını ve evlerin kiralarını tayin eden, bu «sahiplerden» başkası değildir. Kalıyor sadece ücretler. Ücretler de, toplu sözleşmeler yoluyla, kısmen işçilerin, ama çoğunlukla işadamlarının isteğine göre belirlenmektedir. O halde, her üçünü de dondurduğumuz zaman, sadece bir tek ilişkiyi etkilemiş olacağız: İşçilerle sermaye sahipleri arasındaki pazarlık ilişkisini... Böylece, işçiler donmuş ücretlere razı olacaklar, ücret artış talebinde bulunmayacaklardır.

Ama, öte yandan işadamları, işçilerle pazarlık yapma sıkıntısından kurtulacaklar ve değişmiyen ücretler ödemek rahatlığına ereceklerdir. İşçilerin, ücret tesbitinde sahip oldukları söz payı ortadan kalktığında, ücretlerin donması gerçekten de mümkün olabilir.

Lâkin, fiyatlar ve kiralar kapitalizm altında dondurmanın olanağı yoktur. Çünkü, malların sahipleri ve evlerini kiraya verenler, fiyatları ve kiraları tesbit ederken yine kapitalizmin kurallarına uyacaklardır. İthal edilen teknoloji, hammadde ve enerji fiyatları aynen yansıyacağı için, donan ücretlerin karşısında sürekli yükselen fiyatlar tablosu aynen kalacaktır. Yani fiyat artışları sürecektir.

Vehbi Koç'un önerisini işlemez kılan bir başka faktör de, devletin uygulamalarıdır. Sosyalist devlet, çalışanların devleti olduğu ve ekonomik hayatı onların adına ve çıkarına düzenlediği için, istikrar denen şeyi sağlamak ve çalışanları korumak mümkün olmaktadır. Halbuki kapitalist ülkelerin devleti, işlemekte olan sömürü çarkını koruyup güçlendirmekle yükümlüdür. Bu çark, işverenlerin, yani sermaye sahiplerinin kârlarının durmaksızın artması doğrultusunda işler. Bu çarkı koruyan devlet ise, ancak o sömürü çarkı sayesinde varolduğunu da bilir. Vehbi Koç bu önerisiyle, farkında olmaksızın (!?) devleti «kendi temellerine dinamit koymaya» çağırmaktadır! Hiç olacak iş mi?

Özetlersek: Vehbi Koç, ücretlerin aritmetik düzeyde dondurulmasını isterken, emekçilerin yoksullaşma hızının artırılmasını, dolayısıyla sermayenin kâr elde etme hızının ve oranının yükselmesini istemektedir. Bunu istemek her sömürücünün hakkıdır ve dolayısıyla bu istek, devleti koruyup güçlendirmeye yönelik bir istektir. Vehbi Koç'un bunu istemekle, teorik olarak işlediği suçu, uygulama affettirecektir. Ücretleri, fiyatları, kiraları bir arada dondursak, donan sadece ücretler olacaktır.

Gerçek Konuşalım

REMZİ CIĞ

Mazottan Kağıda

Mazot yokluğu ve enerji bunalımı, üretimden tutun da, ulaşıma, ısınmaya varıncaya kadar bütün hayatı etkiliyor. Dışa bağımlı enerji politikasının kaçınılmaz sonucu olan bunalımın atlatılması konusunda ne yapacağını bilemez duruma düşen hükümet, petrol bulabilmek için akla karayı seçiyor. Libya ve S. Arabistan'dan gelen 190 bin tonluk ham petrolün ihtiyaca çok kısa bir süre için cevap verebilecek miktarda oluşu, tüm gözleri İran'dan gelmesi beklenen tankere çevirtti.

«Umut tankeri»nin Türkiye'yi yokluktan ve soğuktan kurtaracağına öylesine inanılıyor ki, günleri ve saatleri sayılıyor. Oysa Abadan'dan yola çıkarak Ümit Burnu'nu dolaşıp Cebelitarık'tan Akdeniz'e geçerek Marmara'ya girecek olan tankerin de hepi topu 210 bin ton ham petrol taşıdığı söyleniyor.

Parababası Vehbi Koç, petrol için yurtdışına akıtılan dövize iyiden iyiye içi gidiyor olmalı ki, kolları sıvayıp ciddî ciddî petrol arama hazırlıklarına girişeceğini beyan ediyor. Aklı erenler, «aklı nerdeymiş» demekten kendilerini alamıyor ve bu «petrol arama işinde» bir hinoğlu hinlik aramadan edemiyorlar.

Konumuz bu işin Türkiyede nasıl ve ne kadar gerçekleşeceği değil. Ama enerji bunalımının parababalarında ne hevesler yarattığına ve kamuoyunda konuşulanlara değinmeden olunmuyor. Buna bir de kâğıt bunalımı ve Bâbıâli'nin çok sayfalı boyalı gazetelerinin bile tonla değil, kiloyla kâğıda muhtaç olması ve bu yüzden o güzelim ilâvelerini dahi veremiyecek duruma düşmesi, okurlarını mağdur etmek zorunda kalması eklenince, petrol bunalımının nelere kadir olduğu görmezden gelinemiyor.

«İyi ama, petrolün kğıtla ne ilgisi var?» demeyin. Demirel, bu soruyu soranın alnını karışlar. Başbakan bakın ne diyor, bu soruyu sormak şaşkınlığını gösterecek olanlara: «Kâğıt sorunu tabii mazot sorunuyla da ilgili. Nakil yapılamıyor. Üretim zaman zaman mazotsuzluktan duruyor. Hepsi beraber inşallah giderilecek.» Sonra ekliyor: «Bunların sorumlusu biz değiliz. Memleketi 40 günde bu hale biz mi getirdik?»

Doğrudur, Memleket bu hale 40 günde gelmedi, ama 10 yılda ve Demirel hükümetleri zamanında geldi.

Nerdesin «Umut Tankeri»? Hastanelerden okullara, fabrikalardan evlere, mazottan kâğıda umudumuz sende! Tez gel, eğlenmeyesin!

Genel-İş İstabul'da toplu sözleşme imzaladı

Genel-İş İstanbul Merkez Şube'ye bağlı işyerlerinde çalışan ve onbinlerce işçiyi kapsayan toplu sözleşme görüşmeleri 4 Ocak 1980'de anlaşmayla sonuçlandı. İstanbul belediyesiyle imzalanan toplu sözleşmeye göre işçiler Mart 1979 tarihinden geçerli olmak üzere birinci yıl 100 ve ikinci yıl 100 lira olmak üzere günlük ücretlerine toplam 200 lira ücret zammı alacaklar. Sözleşme ile sağlanan haklar arasında, halen 1050 lira olarak verilmekte olan yemek parasının birinci yıl 1500 ve ikinci yıl 2000 liraya çıkarılması da bulunuyor.

Sözleşme ile ayrıca, 350 lira olan aylık yakacak bedeli 500-600 liraya çıkarılıyor. 1979 yılında işe alınan, ama aynı yıl içinde «asgari ücret, 110 liradan 180 liraya çıktığı için kayba uğrayan» işçilerin de bu kayıpları sözleşme ile gideriliyor.

Sözleşme, Beyoğlu Gaz İşletmesinde çalısan işçiler için, yine Mart 1979'dan geçerli olmak üzere, birinci yılda 230, ikinci yılda 240 liralık günlük ücret artışı da öngörülüyor. İşçiler Mart 1979 tarihinden bu yana birikmiş ve yaklasık 22 bin lira civarında tutan farkları toptan alacaklar.

Sözleşme, bugüne kadar 26 gün üzerinden hesaplanarak ödenen ikramiyelerin, bundan böyle otuz gün üzerinden ödenmesini de öngörüyor.

DİSK 8. BÖLGE TEMSİLCİLER MECLİSİ TOPLANDI

23 Aralık 1979 günü Akarsu Restorant salonunda DİSK 8. Bölge Temsilciler Meclisi toplantısı yapıldı. Toplantıya DİSK'e bağlı sendikaların Şube Başkanları ile İşyeri ve Bölge Temsilcileri katılmışlardır.

Ayrıca konuk olarak da, siyasi parti ve demokratik kitle örgütleri, temsilcileri de toplantıda bulundular.

Toplantıda, daha önce Antalya ve Mersin'de toplanan Bölge Temsilciler Meclisinde kabul edilen maddeler, 8. Bölge Meclisine de karar tasarısı olarak sunuldu.

Ancak, DİSK'in parti kurma girişimi sert eleştirilerle karşılaştı. DİSK'in, 6. Genel Kurul kararlarının birinci maddesine sadık kalması ve bu doğrultuda üzerine düşeni yapması gerektiği tüm meclis üyeleri tarafından altı çizilerek hatırlatıldı.

Öte yandan İNTER, ÖZBUCAK ve ÜLKER'deki grevci işçilerle dayanışma komitesi korulması da karar altına alındı.

Üçüncü MC işçi kıyımına hız verdi

Oleyis Sendikası Karadeniz Bölge Başkanı Necati ÜNER.

SAMSUN'DA OLEYİS ÜYESİ 171 İŞÇİ SOKAĞA ATILDI

Büyük Samsun Oteli'nin 1979'un son günlerinde kapatılması kararı, 761 kişiye bakmak zorunda olan 171 işçinin sokağa atılmasına ve açlığa terkedilmesine yol açtı.

Maliye Bakanlığının talimatı üzerine Emekli Sandığı yetkililerince kapatılan otelin kapatılma gerekçesi üstüste birkaç yıldır zarar etmesi... Zarar nedeni olarak da işçi fazlalığı gösteriliyor.

İşyerinde örgütlü bulunan DİSK'e bağlı Oleyis Sendikasının Karadeniz Bölge Başkanı Necati Üner tarafından basına yapılan açıklamada gerçeklerin hiç de öyle olmadığı belirtiliyor. Üner, otelin zarar etme nedeni olarak, «otelde parasız yiyen, yatan kişilerin kalmasını, ikram ve tenzilât yönetmeliğinin savurganca uygulanmasını» gösteriyor. Açıklamada, «1979 seçimlerinde, şimdi Emekli Sandığında görev yapan bir Amasya Senatör adayına otelin peşkeş çekildiği» de belirtilerek, memurların kesintileriyle yaptırılan otelin siyasî amaçlar için kullanıldığı, zararın asıl kaynağının bu olduğu bildiriliyor. Nitekim 1978 yılı zararının 2,5 milyon lira olmasına karşılık, 7,5 milyon gösterildiği ve aradaki 5 milyon liranın da iç edildiği açıklanıyor.

● Kayseri'de TSİP Senatör Adayı'na saldırı

Son günlerde faşistler ve polis, Kayseri'de saldırılarını alabildiğine yoğunlaştırdı. İşledikleri cinayet ve suçların karşılığını görmeyen faşistler, polisten aldıkları cüretle saldırılarını arttırıyorlar. Demirel iktidarının kurulduğundan bu yana yirmiyi aşkın yurttaşımız katledildi. Ve her geçen gün saldırılar artmaktadır.

Bu yönde, polis ve vali de büyük bir sorumlulukla **görevlerini yapıyorlar!**

Birçok insan işyerinde, evinde sorgusuz sualsiz kaçırılmakta, aradan günler geçmesine rağmen bu insanlardan hiçbir haber alınamamaktadır. Bizzat güvenlik kuvvetleri, ilericilerin oturduğu mahallelere baskınlar düzenleyerek, **faşist saldırılara yardımcılık görevlerini yerine getiriyorlar.**

Kayseri'de bulunan TSİP Yozgat Senatör adayı E. Binbaşı Reşat Nuri Küçükgezgin'i de faşistler ölümle tehdit ettiler. Birçok kez bu tehdide maruz kalan arkadaşımızın sanayideki dükkanına saldırılmış ve camları kırılmıştır. Faşistler, ardından dükkâna gelerek bağış istemişler ve yine tehdit etmişlerdir. Kendini savunmak durumunda kalan Küçükgezgin, faşistleri kaçırtmış ve ikisini yakalayarak karakola teslim etmiştir. Polisler, ifadelerini aldıktan sonra faşistleri serbest bırakmıştır.

Bütün bu faşist saldırı ve anti-demokratik baskılara karşı basına açıklama yapan TSİP İl Örgütü, polis ve Vali'nin faşistleri cüretlendirmesini kınamış, bu uygulamaların sona erdirilmesini istemiştir. Emekçi halk güçlerinin bir araya gelmesini de isteyen TSİP İl Örgütü, bütün bu saldırıların ilericileri, sosyalistleri yıldıramayacağını vurgulamıştır.

YSE'de İŞÇİ KIYIMI

Örtülü MC'nin işbaşına geçmesiyle birlikte işçi kıyımı da hız kazandı. 3 Aralık 1979'da göreve başlayan YSE 4. Bölge müdürü, hemen ertesi gün 28 işçinin işlerine son verdi. 100 kadar kadrosuz işçinin iş akitleri de feshedildi. YSE il müdürlüğünde de 15 kadrolu ve çok sayıda kadrosuz işçi çıkarıldı.

Atılan işçiler ve Türk-İş üyesi YSE-İş, politik amaçlı kıyım uygulaması üzerine işyerini mahkemeye verdiler. İşveren bu arada, MİSK'e bağlı Köy-YSE-İş'i işyerine sokma çabalarına girişti. İşçiler, baskı ve kıyımların kendilerini yıldıramıyacağını, faşist sendikayı işyerine sokmama da kararlı olduklarını açıkladılar.

O'NUN HİKAYESİ

M. DOGRUER

